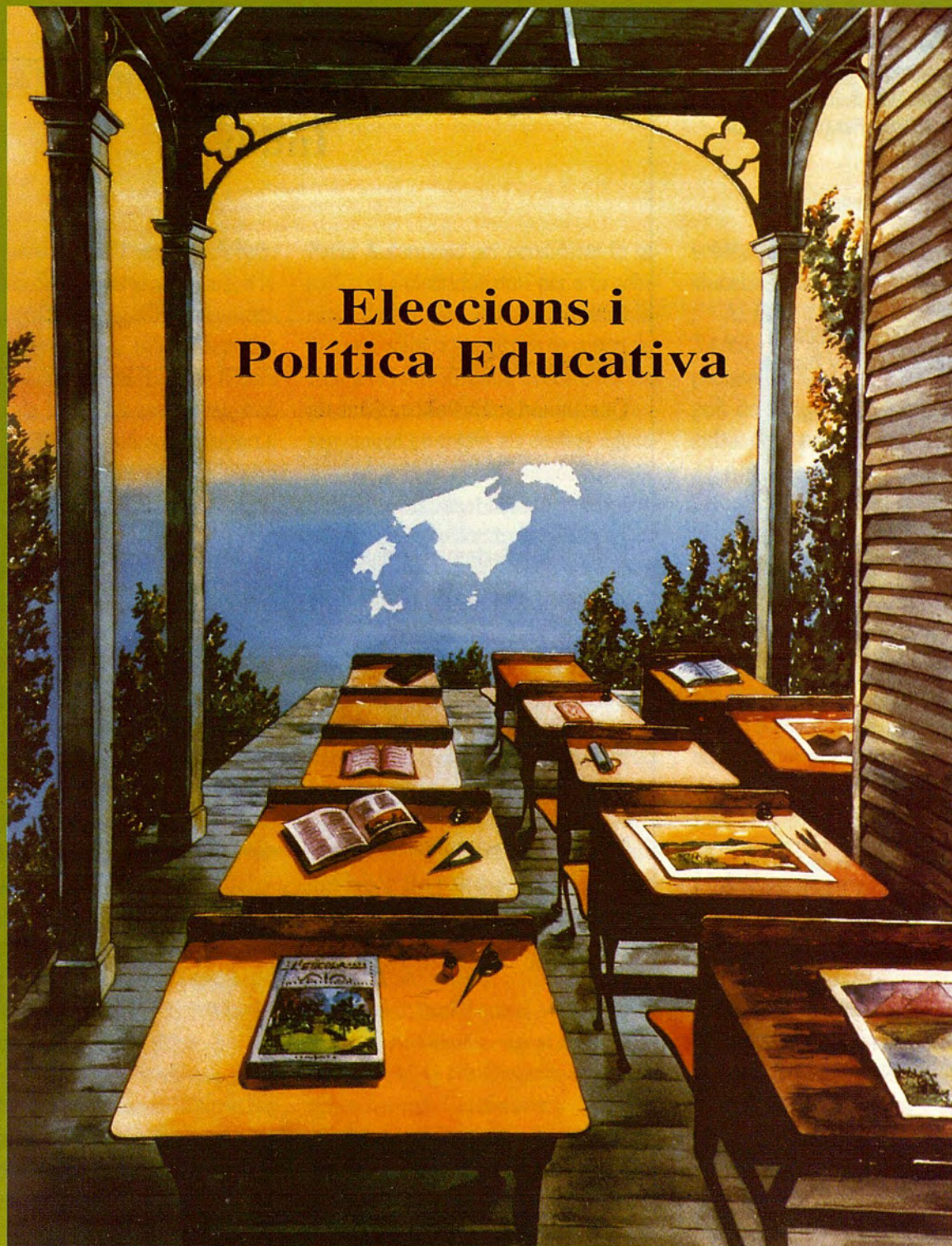

PISSARRA

Revista d'ensenyament de les Illes núm. 76 abril - maig 1995

Eleccions i Política Educativa

PISSARRA

Revista periòdica d'informació de
l'ensenyament de les Illes Balears.
Preu 350 pts.

EDITA: STEI

Sindicat de Treballadors de
l'Ensenyament de les Illes.
Carrer de la Vinyassa, 14 07005 Palma
Tf.(971) 460888 Fax.(971) 771200

DIRECCIÓ:

Pere Polo Fernández

COORDINACIÓ:

Joan M. Mas Adrover

CONSELL DE REDACCIÓ:

Gabriel Caldentey Ramos
Neus Santaner Pons
Tomàs Martínez Miró
Sebastià Serra i Juan

COL.LABORADORS:

Aina Moll Marquès
Damià Pons i Pons
Bartomeu Cantarellas Camps
Albert Catalán Fernández
Miquel F. Oliver Trobat
Miquel Rayó Ferrer
Gabriel Janer Manila
Miquel Sbert i Garau
Felip Munar i Munar

PUBLICITAT:

Vinyassa, 14 Palma. Tf: 460888

Els articles publicats en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels seus
autors

PÒRTADA I IL·LUSTRACIONS:

Antònia Calafat

MAQUETACIÓ I COMPOSICIÓ:

Tino Franco González

IMPRESSIÓ:

Escola de Formació en Mitjans Didàctics
Dip. Legal: PM 533/79
ISSN:1133-052X

Índex

Editorial	3
Propostes de l' STEI	4
Qüestionari sobre Política Educativa	7
El debat sobre Política Universitària	31
Entrevista a Andreu Crespí	32
Entrevista a Bartomeu Llinàs	36
A l'entorn del Projecte Lingüístic de Centre	38
Pedagogia Llatinoamericana	40
L'educació a Cuba	41
Congrés de la CEAPA	43
S'Altra Senalla	44
Nou acord a Secundària?	45

EDITORIAL

AUTONOMIA I TRANSFERÈNCIA EDUCATIVA

Arrreu de tot l'Estat es celebren les eleccions municipals i, a la vegada, en aquelles comunitats regulades per l'article 143 es faran les eleccions autonòmiques. La fita i la data són el 28 de maig. No ens enganyem; no es tracta de donar un vot de suport o de rebuig al govern central, es tracta simplement de conformar el poder municipal i l'autonòmic.

Raons per emetre un vot de càstig, tant al govern central com a l'autonòmic, n'hi ha moltes.

Nosaltres, però, tan sols volem exposar els nostres compromisos col·lectius. L'STEI, com a sindicat de classe i nacional de les Illes, sempre ha estat en una posició capdavantera en la lluita per l'assumpció de les competències educatives, la millora de la qualitat del sistema educatiu i de les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'ensenyament. Ens hem involucrat en la defensa del medi ambient (oposició a la reforma de la Llei d'Espais Naturals, a la incineradora de Son Reus...), de la nostra llengua i la nostra cultura. Hem propugnat polítiques de solidaritat cap a les capes socials més pobres, i vers els països desenvolupats. Hem lluitat contra els retalls dels drets socials i econòmics dels treballadors i treballadores (Reforma Laboral...). Hem criticat el

Pacte Autonòmic per considerar-lo insuficient i discriminatori per a la sobirania de les illes Balears. Hem reclamat una política lingüística de suport decidit a la normalització del català a tots els àmbits socials. Hem reivindicat l'ensenyament en català als centres educatius públics i privats. La negociació global de la Reforma Educativa i la seva adaptació als nostres trets culturals i lingüístics diferencials. Destinar a Educació el 6% del PIB, amb la garantia d'una Llei de Finançament de la LOGSE.

Ens preocupa que el govern central hagi presentat al Parlament el Projecte de Llei de Participació, Avaluació i Govern dels Centres Docents (LEPEG), que obri vies de privatització de l'ensenyament públic, jerarquitzada i fiscalitzada al professorat i no millora les condicions laborals i participatives dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament privat concertat. Cal la retirada d'aquest projecte.

Exigim, també que el MEC respecti l'Acord Autonòmic signat pels Sindicats, les APAs i la Direcció Provincial sobre Jornada Continuada.

Tot això, i quelcom més, ho hem defensat i ho seguirem defensant governi qui governi.

A l'STEI no li correspon demanar el vot per a cap partit polític. El que sí

voldríem, però, és que la posició dels ciutadans i ciutadanes fos reflexiva.

Al llarg d'aquest número de *PISSARRA* els distints partits polítics expressen els seus plantejaments a un seguit de temes de política educativa i cultural que els hem formulat.

Abans de concloure aquesta breu reflexió, caldria ressenyar que en aquesta propera legislatura autonòmica (1995-1999) es podria concloure el procés de transferències educatives. És per això que aquesta legislatura pot ser molt important per a nosaltres, com a sindicat preocupat per l'ensenyament del nostre poble, per la nostra llengua i la nostra cultura. Cal accelerar el procés de transferències educatives (encara no s'ha produït la transferència universitària, que estava prevista per abans del 31 de desembre de 1994). Cal que surti una majoria que impulsi polítiques actives i fermes en defensa de la nostra identitat cultural, lingüística i dels drets democràtics del nostre poble.

Per a nosaltres els processos electorals han de servir per impulsar la participació ciutadana dia a dia. Fan falta mesures polítiques que facilitin aquest compromís participatiu i cal, en definitiva, posar les institucions –municipals i autonòmiques– al servei dels ciutadans i les ciutadanes. □

Propostes de l'STEI

Aquest seguit de propostes són les reclamacions bàsiques que l'STEI planteja al conjunt dels partits polítics que es presenten a les eleccions autonòmiques i al govern autònom que pugui conformar-se com a conseqüència dels resultats electorals del 28 de maig.

L'STEI, com a sindicat de classe i nacional de les Illes Balears, sempre ha estat en una posició capdavantera en la lluita per l'assumpció de les competències educatives, donat que la consideram una peça clau per millorar la gestió i aproximar-la a la comunitat educativa, així com per garantir el manteniment de la nostra identitat cultural i nacional.

Tot i que les competències no universitàries no es transferiran fins que no estigui aplicada la reforma del sistema educatiu, pensam que és oportú plantejar una sèrie de qüestions sobre la preparació de l'assumpció de competències.

TRASNFERÈNCIA DE COMPETÈNCIES

La reforma de l'Estatut, consensuada entre les forces polítiques signants del Pacte Autonòmic (PP i PSOE), publicada al BOE el 24 de desembre del 92, posa les bases per a la transferència de competències a les Comunitats Autònomes que accediren a l'autonomia per la via de l'article 143 de la Constitució. Es transfereixen una trentena de competències entre les quals hi figura la d'educació. La llei diu textualment: "*Se transfiere la competencia de desarrollo legislativo y ejecución de la enseñanza en toda su extensión, niveles y grados, modalidades y especialidades de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 27 de la Constitución y leyes orgánicas que lo desarrollen*". A l'exposició de motius de la llei podem llegir: "*En materia de educación se adecuará el calendario (de traspàs de serveis) a los compromisos establecidos para implantar la reforma educativa aprobada por las Cortes Generales, los plazos en ella previstos para los diferentes niveles educativos, así como los específicos mecanismos de financiación contemplados para su realización*".

Com es pot observar el calendari és indefinit i queda supeditat a posteriors negociacions; s'entén que la transferència de competències educatives es farà de forma escalonada, començant, per l'ensenyament universitari i la resta de l'ensenyament, si tot va bé, no abans del curs 96-97. Anys després de l'aprovació de l'Estatut, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, única comunitat amb una llengua diferenciada que segueix sense competències educatives, gaudirà —és un dir— d'unes competències cedides, vigilades i controlades; unes competències molt per davall del sostre competencial previst a la reforma de l'Estatut de 1991.

REFORMA DE L'ESTATUT

La plasmació normativa de la transferència educativa consta a l'Art. 15, pg. 9645, BOE de 25 març de 1994 que reforma l'Estatut d'Autonomia adequant-lo al Pacte Autonòmic:

"Artículo 15

1. Corresponde a la Comunidad Autónoma la competencia de desarrollo legislativo y ejecución de la enseñanza en toda su extensión, niveles y grados, modalidades y especialidades, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 27 de la Constitución y leyes orgánicas que conforme al apartado 1 del artículo 81 de la misma lo desarrollen y sin perjuicio de las facultades que atribuye al Estado el número 30 del apartado 1 del artículo 149 y de la alta inspección para su cumplimiento y garantía.

2. Para garantizar una prestación homogénea y eficaz del servicio público de la educación que permita corregir las desigualdades y desequilibrios que puedan producirse, la Comunidad Autónoma facilitará a la Administración del Estado la información que éste le solicite sobre el funcionamiento del sistema educativo en sus aspectos cualitativos y cuantitativos y colaborará con la Administración del Estado en las actuaciones de seguimiento y evaluación del sistema educativo nacional".

La transferència educativa es limita al desenvolupament legislatiu i execució, manca la potestat legislativa (dictar lleis, excepte en matèria de l'ensenyament de la llengua catalana)

CONVENI MEC-CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

El Conveni subscrit entre el MEC i la Conselleria d'Educació (27-4-94) s'emmarca dins el Pacte Autòmic. És un conveni-tipus idèntic a la resta de les Comunitats Autònomes de l'article 143. Aquesta uniformització és tan ridícula com la redacció que es fa de la possible incorporació de la nostra cultura al si dels plans d'estudis. "Presència de las peculiaridades propias de la Comunidad en los planes de estudio..." punt tercer g) del conveni.

El conveni és un simple instrument de coordinació entre ambdues administracions; no significa cap cessió de competències.

El conveni-tipus és l'instrument de cooperació previ al traspàs de Competències Educatives.

Aquest conveni no pot ser el marc institucional de la discussió dels serveis i medis humans i materials que s'han de contemplar en el futur Decret del Traspàs efectiu de la Competència Educativa.

Cal, a més, la presència de les administracions implicades i la de les **Organitzacions Sindicals de l'ensenyament**.

Cal que la conselleria d'Educació tingui iniciatives per omplir de contingut i operativitat aquest conveni. A tall d'exemple i sense exhaurir el repertori:

1. Propostes sobre la catalogació dels llocs de treball en català a Secundària.
2. Propostes sobre el requisit de coneixement de la llengua catalana per accedir a la funció docent.
3. Elaboració del Disseny Curricular Propi.
4. Creació d'un servei de suport a l'ensenyament en català, facilitar la formació i els medis per dur a terme els Projectes Lingüístics de Centre (impulsar la normalització de l'ensenyament en català,...)
5. Reformar els plans de Reciclatge de Català, incrementar el nombre de llocs (descentralització) i els recursos econòmics.
6. Proposta de Mapa Escolar i d'oferta de formació professional.
7. Impulsar convenis específics amb el MEC.
8. Dur a terme iniciatives en relació a la participació de la Comunitat Escolar (Consells Escolars d'àmbit territorial: Comunitat, a cada illa...)
9. Vigilància activa de les disposicions i normes que el MEC elabora (a vegades sense tenir en compte la cultura i la llengua pròpia).
10. Elaborar les línies generals i sectorials que dissenyin l'estratègia negociadora de la Conselleria davant les transferències educatives.

PROPOSTES DE L'STEI PER A L'ASSUMPCIÓ DE COMPETÈNCIES

Pensem que és adient plantejar aquestes 10 propostes sobre la preparació de l'assumpció de competències:

1. **Participació** de la Comunitat Escolar, i les seves organitzacions representatives: **sindicats**, associacions de pares i mares, d'estudiants,... en el **procés de negociació i planificació** de l'assumpció progressiva de les **competències educatives**.
2. **Reclamam** una major dotació i delegació de competències del MEC a la Direcció Provincial en aquest període transitori.
3. **Descentralització administrativa per illes**, tant de la Direcció Provincial com de la futura Conselleria d'Educació.
4. Creació d'una Conselleria d'Educació, per la complexitat que comportarà anar assumint les competències educatives. Presència activa de la Conselleria a les conferències sectorials d'Educació.
5. **Obrir** la negociació autonòmica per a l'homologació retributiva dels docents amb els funcionaris de la Comunitat Autònoma. Actualització del plus d'insularitat i adaptació a cada realitat insular.
6. **Constitució de la Mesa Sectorial d'Educació de la Comunitat Autònoma**, per negociar la política de personal i els aspectes de la política educativa que influeixen sobre les condicions laborals.
7. **Creació del Consell Escolar de la Comunitat Autònoma**, a cada illa i a cada municipi.

8. Disseny d'una política educativa autonòmica per part de la Conselleria, que s'adapti als nostres trets específics, culturals i lingüístics: formació del professorat, normalització lingüística als centres, disseny curricular, planificació de l'oferta educativa complementària, oferta educativa adaptada,...

9. **Finançament addicional de l'Educació de les Illes**: per a la millora de la qualitat del sistema educatiu, l'impuls de la normalització lingüística, **la millora de les condicions laborals i salarials del professorat**.

10. **Plans de reciclatge** en Llengua Catalana dins l'horari lectiu, per tal d'aconseguir la plena normalització lingüística i cultural dels centres.

RELACIONS AMB LES CONSELLERIES DE CATALUNYA I EL PAÍS VALENCIÀ

Cal que la Conselleria d'Educació impulsi les relacions amb les Conselleries d'Educació de Catalunya i el País Valencià, per dues raons fonamentals: **culturals-lingüístiques** i **d'experiència** en la gestió de les competències educatives. L'STEI proposa l'establiment de convenis per:

- 1r. Fomentar els intercanvis entre professorat i alumnat de tots els nivells educatius.
- 2n. Per coordinar i, si cal, especificar la inclusió d'objectius i continguts d'àmbit de Països Catalans a les àrees de Ciències Socials i Naturals –sobretot– en la part pròpia del currículum de cada Comunitat Autònoma que preveu la LOGSE.
- 3r. Per l'elaboració, homologació i publicació de materials didàctics i llibres de text. Per la convalidació de títols de coneixement de llengua catalana.
- 4t. Per realitzar demandes conjuntament a l'Administració estatal: Departaments de Català a les Universitats de la resta de l'Estat, mesures pel reconeixement dels drets lingüístics. Continguts adequats de la nostra història i cultura en el currículum mínim d'àmbit estatal.
- 5é. Per la coordinació d'activitats sobre projecció internacional de la nostra realitat cultural.

QUAN ES TRANSFERIRÀ LA UIB A LA COMUNITAT AUTÒNOMA?

El Pacte Autònom condiona el ritme de les transferències dels nivells no universitaris a l'aplicació de la LOGSE (generalització prevista entre el 1996-97 i el 1999-2000)

El compromís de transferir la competència universitària era immediat (abans del 31 de desembre del 94). Aquest procés no gaudeix de la informació suficient ni de la transparència adequada.

L'STEI reclama:

- Informació puntual de com està la situació del traspàs.
- El compromís dels distints grups polítics del Parlament d'aprovar la modificació de la composició del Consell Social de la UIB, incloent-hi la representació de tots els sindicats que tenen representació a les distintes Juntes de Personal.
- El compromís d'establir una mesa de negociació sindical autònoma a la nostra universitat.

POLÍTICA LINGÜÍSTICA

L'STEI demanda als poders públics la concreció d'una política de desenvolupament de la Llei de Normalització Lingüística que en el camp de l'ensenyament contempli aquests aspectes:

Formació del Professorat (Centres públics i privats)

- Cursos i material de didàctica de la llengua catalana.
- Cursos i material per a la confecció del PLC.

Reciclatge

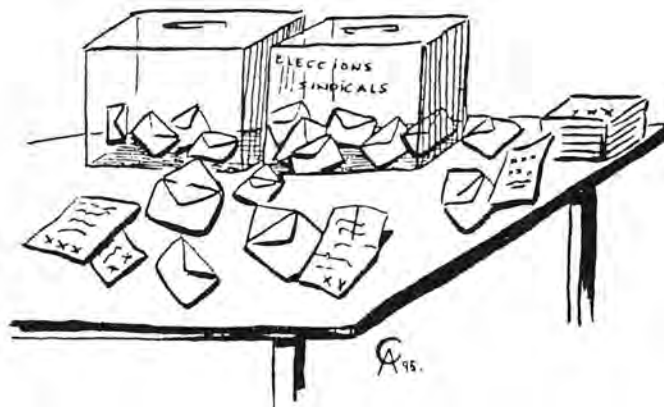
- Formació inicial del professorat. No ha d'acabar la carrera cap mestre llicenciat que no tenguí la titulació adequada per impartir ensenyament **de i en** llengua catalana.
- Adequació dels programes de reciclatge actuals amb la pràctica de l'aula.
- Cursos intensius en horari lectiu per al professorat que encara no ha fet el recicltge.
- Possibilitar que els professors que ja tenen la titulació per impartir classes **en i de** llengua catalana puguin accedir a cursos d'actualització i perfeccionament.
- Seguiment i atenció al professorat a través de la creació d'un equip de suport.

Normativa

- Publicació d'una normativa complementària pel desenvolupament del PLC que, d'acord amb el MEC (mentre no hi hagi transferències) formi part de les instruccions de principi de curs.

Publicacions

- Pla de publicacions referides a normalització lingüística.
- Material didàctic referit al medi natural i social.
- Material de didàctica de la llengua catalana.

QÜESTIONARI SOBRE POLÍTICA EDUCATIVA

Davant la imminència de les eleccions municipals i autonòmiques, la redacció de **PISSARRA** va adreçar als partits polítics un qüestionari sobre temes de política educativa. A la carta que reproduïm i que adjuntàvem al qüestionari hi figuren una sèrie d'observacions, una d'elles referida a l'extensió de les respostes. Tot i que algunes de les respostes no s'adeqüen a aquelles observacions, a l'hora de reproduir-les hem respectat estrictament els originals.

Feim notar també que les fotografies que publicam són les que cada partit ha volgut que fossin.

A/A COMISSIÓ EXECUTIVA

La redacció de **PISSARRA** s'adreça a les federacions i partits polítics de les Illes per tal de contrastar els diferents projectes polítics en matèria educativa.

És sabut que la nostra és una revista d'ensenyament, amb ampla difusió entre els centres (arriba a tots els centres públics de les Illes) i entre els ensenyants (més de 2.000 subscriptors). Per això, en aquests moments previs a les eleccions municipals, volem copsar les opinions, propostes i mesures proposades pel vostre partit en el programa electoral.

Us demanam, per tant, que tingueu a bé de contestar a aquesta dotzena de qüestions que us plantejam i adjuntam.

La resposta hauria de tenir en compte les següents

OBSERVACIONS:

- No excedir les 1.300 paraules (dues pàgines de la revista)
- Estar en poder de la redacció de **PISSARRA** (C. de la Vinyassa, 14 - 07005 Palma) abans del proper dia 7 d'abril, sens falta.
- Agraïrem que adjunteu un original del vostre logotip, així com una fotografia d'algun membre del partit (candidat, Secretari General...) o il·lustració que cregueu adient per acompanyar la part de text escrit de la vostra col·laboració.
- Regraciarem ens faceu arribar el text en disquet, si us és possible.

Esperant que les vostres respostes al qüestionari seran clarificadores respecte a la política educativa del vostre partit, us saluda atentament,

Pere Polo Fernández
 Director de **PISSARRA**

1.- Quina és la posició del seu partit sobre el Pacte Autonòmic? Creuen que és aquesta la via adient per a l'assumpció de les competències educatives? Mesures que proposen per accelerar i preparar el procés.

PSOE

Els acords autonòmics tenen, entre d'altres, la finalitat de donar satisfacció a l'aspiració legítima d'assumir noves competències per part de les Comunitats Autònomes de la denominada "via del 143", i de perfeccionar el funcionament de l'Estat de les Autonomies dotant-lo de procediments que possibilitin una major eficàcia de les distintes Administracions Públiques.

Les transferències educatives formen un bloc significatiu d'aquests acords que han estat desenvolupats per la Llei Orgànica 9/1992 de 23 de desembre i la Llei Orgànica 9/1994 de 24 de març i atorguen a la nostra Comunitat la potestat legislativa i d'execució de les competències en matèria d'ensenyament que s'han d'assolir en el decurs del procés d'implantació de l'Educació Secundària Obligatòria.

En conseqüència, la preparació del procés hauria d'implicar l'adopció, per part del Govern Balear, de mesures que garanteixin la participació del conjunt de la comunitat educativa, la modificació i preparació de la legislació en matèries com concursos de trasllats, contractació de personal interí, currículum mínim de la Comunitat Autònoma, mapa escolar, planificació de l'oferta de formació professional etc.

El nostre projecte, per tant, pretén el disseny de la política educativa des de l'acord amb els agents socials per tal d'aconseguir que l'any 1997 signifiqui un progrés educatiu en comptes d'un endarreriment per la manca de previsió.

PSM

La via adient per a l'assumpció de les competències educatives és la que d'altres territoris de l'Estat han seguit. En concret aquells que accediren a l'autonomia per la via de l'article 151 o que hi foren, ja fa anys, equiparats.

La Llei de transferències rebaixa de fet les virtualitats en deixar el procés sota l'arbitri d'un organisme regulador a nivell estatal.

L'acceleració del procés depèn de la voluntat –fins ara del tot inexistent– de les forces signants de l'acord autonòmic. Es fa necessari que la nul·la voluntat del PP-PSOE sigui esperonada amb la pressió del poble de les Balears, en general, i dels nacionalistes, en particular. Si tots els sectors relacionats amb l'ensenyament –sindicats, associacions de pares i mares, col·lectius diversos, etc.– no prenem consciència que les competències en matèria d'educació són una condició sine qua non del nostre redreçament com a poble i lluitam per aconseguir-les, res no canviarà. Quant a la preparació del procés es tractaria de crear i posar en funcionament els mecanismes que la pròpia llei preveu i dissenyar tot un conjunt d'actuacions: estudis sectorials, grups de treball, anàlisi dels processos a d'altres comunitats ja en ple exercici dels seus drets, etc. El que no pot acceptar-se és que les competències només siguin considerades, com fan les institucions autonòmiques i el govern central, com una hipòtesi recurrent de futur, d'un futur que mai no arriba. Cal posar els recursos humans i materials amb què ambdues administracions compten al servei del procés de transferències i no fer servir el tema com un tòpic sense contingut. En aquests moments molts d'aspectes –que seran tractats al llarg d'aquest qüestionari– podrien ja ser realitats i, per la manca de compromís institucional, són només virtualitats.

PP

Sempre he dit que era un pacte necessari, encara que insuficient. Atès el retard en el traspàs de competències educatives i atesa la manca evident de voluntat política per part del govern socialista, vàrem creure que era pragmàtic comprometre el Govern i el PSOE en uns mínims que sempre podríem estirar. Per això, vàrem signar el Pacte autonòmic que ha possibilitat un conjunt important de transferències a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i que possibilita les actuals negociacions per a les competències educatives.

Per tal d'accelerar el procés de les transferències educatives, cal esgotar, al màxim, el pacte autonòmic i intensificar les negociacions actuals en el si de la Comissió Mixta. Pensar que d'aquesta manera és probable que les competències universitàries arribin l'any 1995 i la resta en un període provable de dos anys. En tot cas, el problema més important és el d'un finançament insuficient per part del Govern central i el retard de la reforma. D'altra banda, i pel que fa a la preparació del procés, ja s'ha signat un conveni de cooperació general amb el MEC.

ERC

Com a partit independentista, ERC no pot acceptar que el nostre autogovern depengui del que decideixin a Madrid els partits forasters PP-PSOE. Nogensmenys, donarem la benviguda a qualsevol nova competència que ens transfereixi l'administració colonial espanyola, i molt especialment a la d'Educació. Per accelerar el procés de transferències, la millor via és treballar per la proclamació de la independència dels Països Catalans i la constitució de la República Catalana. Per això calen forces polítiques que incloguin aquest punt inequívocament als seus programes, i que s'esforcin per aconseguir una majoria parlamentària. En les condicions actuals, ERC dona suport a les mobilitzacions populars com a mitjà de pressió sobre les institucions vigents. Així i tot, cercar la intervenció o la negociació directa amb l'Estat espanyol s'ha demostrat històricament que és un carreró sense sortida o bé una despesa d'energies inútil.

EU

Ja manifestàrem al seu moment la nostra posició contrària a aquest pacte, només signat pels dos partits majoritaris PP i PSOE. No és evidentment la via adient per a l'assumpció de les competències, des d'EU de les Illes reclamam el projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia del 91, on es reconeixien totes les competències pròpies de les Autonomies de la via de l'article 151 de la Constitució.

En aquests moments consideram que és urgent reclamar una negociació accelerada de les competències en matèria universitària, quan no hi ha calendari fixat encara ara. Hauria de constituir-se una Mesa de Negociació amb els sindicats amb representació al si de la UIB per tal d'estudiar conjuntament amb l'Administració tot allò que afecta al personal de la universitat, i preparar les transferències amb informació i participació dels treballadors afectats.

Els VERDS

Els VERDS apostam pel reconeixement al dret de l'autodeterminació, i creim que el Pacte Autòmic és una argücia més per no tenir un poder de decisió real des de les Illes.

Apostam per una Confederació de Pobles de l'Estat, on siguin respectats tots els drets lingüístics i culturals de cada poble. És necessari aprofundir en l'autogovern. Al mateix temps, la descentralització hauria de ser possible dins el marc de les nostres illes, d'acord amb el principi d'acostar els centres de decisió política a la ciutadania.

Les nostres propostes passen per un canvi de Constitució que permeti el reconeixement de la pluralitat lingüística i cultural. Convertir l'Estat en una Confederació de Pobles. Eliminar l'Administració Perifèrica de l'Estat i desaparició dels càrrecs de representació estatal: la representació de l'Estat a l'àmbit de la Comunitat és la pròpia Comunitat.

Acceleració del procés de traspàs de competències autonòmiques als Consells Insulars i assumpció de l'objectiu que un 75 % dels recursos de la CA siguin gestionats pels Consells Insulars mentre el Govern gestiona el 25% restant.

UM

En el seu moment, l'any 1992 quan els partits centralistes PP i PSOE van posar-se d'acord per signar aquest pacte, vam manifestar el nostre obert rebuig. Consideravem i consideram que el pacte retarda i limita el desenvolupament autòmic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i assimilia la nostra comunitat a la resta de comunitats autònomes de l'estat espanyol sense tenir en compte les nostres especificitats històriques, culturals, geogràfiques i econòmiques. Naturalment pensam que aquesta no era la via adient per a l'assumpció de les competències educatives i que si el govern autòmic ja en temps en que jo era consellera de Cultura, Educació i Esports hagués tengut més voluntat política, en aquell moment ja hauriem pogut assumir les competències. Però això no va ésser així i vam haver de disenyar la nostra pròpia estratègia que va donar lloc a l'elaboració d'un model educatiu propi de les Illes Balears que es va experimentar a les escoles durant la legislatura 1987-1991.

Les mesures que Unió Mallorca proposa per accelerar el traspàs de les competències educatives són les següents:

- En primer lloc que el Govern Balear es decideixi d'una vegada per totes a assumir les competències sobretot ara en aquests moments en què el Ministeri d'Ensenyament està disposat a transferir-les i l'únic que l'atura és la indefinició de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que davant unes eleccions autonòmiques no vol complicar-se en un procés de desgast per a l'Executiu autòmic com és aquest.
- En segon lloc elaboració d'un document base de negociació consensuat entre totes les parts implicades, institucionals, partits polítics i agents socials
- En tercer lloc, reanudar la negociació bilateral entre la Comissió Interdepartamental de Transferències i el Ministeri de les Administracions Públiques
- En quart lloc, elaboració d'un document diagnòstic i projectiu del sistema educatiu de les Illes Balears
- En cinquè lloc, recopilar legislació comparada com a base documental de la futura legislació educativa autonòmica
- En sisè lloc, planificar una estructura administrativa i de gestió
- En quant a accions polítiques és necessari fer una sèrie de propostes parlamentàries com proposicions no de llei per tal d'instar al Govern a definir-se en matèria educativa, així com dur endavant campanyes de consciència institucional.

ENE

Es tracta d'un neocentralisme i *loapització* de l'Estat de les autonomies ja que fica al mateix sac totes les comunitats, al marge de les seves necessitats i aspiracions.

És una mala jugada de les cúpules dels dos partits majoritaris per ofegar la voluntat de reforma de l'Estatut.

Resulta una vergonya humiliant haver d'esperar el 97, com a mínim, per començar a tenir competències que ens permetin treballar per recuperar la nostra malmesa llengua, cultura i identitat.

2.- En matèria de Normalització Lingüística, quines són les directrius generals del seu pla d'actuació per a la pròxima legislatura?

PP

El pla d'actuació representa desenvolupar tot el contingut de la Llei de normalització lingüística, dins l'àmbit social, professional i escolar.

UM

Unió Mallorquina ha demostrat en els anys que ha governat a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports una clara voluntat de normalització lingüística. En aquest sentit, vam realitzar un ampli desplegament legislatiu per tal de garantir l'ús social de la nostra llengua. I crec que és necessari recordar que vam fer un decret d'ús oficial de la llengua catalana que obligava als càrrecs públics a expressar-se en la nostra llengua i que el Govern Balear ha incumplit repetidament. Després també vam redactar i aprovat el decret de la toponímia balear importantíssim per a recuperar aquest tret d'identificació i la creació de la Campanya Interinstitucional que presideix n'Aina Moll. En el terreny de l'ensenyament vam elaborar un model educatiu propi que contemplava la immersió dels joves estudiants en tres llengües català, castellà i anglès i l'homologació de les titulacions de professorat en català a les comunitats de llengua catalana. En aquests moments és necessari continuar en aquesta mateixa llengua i Unió Mallorquina proposa les següents mesures:

- Actualització de la llei de normalització lingüística
- Ampliació del decret de toponímia
- Incrementar els centres escolars que realitzin l'ensenyament en la llengua catalana
- Elaboració de material didàctic en llengua catalana
- Foment de moviments de renovació pedagògica, escoles mallorquines, escoles d'estiu
- Introducció del model trilingüe
- Modificació de l'Ordre Rotger establint uns mínim dignes de les hores lectives d'ensenyament en la nostra llengua

EU

Impulsar l'aplicació de la LLei de Normalització Lingüística de la nostra Comunitat Autònoma:

- a) Dotant-la dels recursos financers adients i coordinant la seva aplicació amb les altres Comunitats Autònomes de llengua catalana.
- b) Suport i promoció dels mitjans de comunicació audiovisuals, escrits, i radiofònics en català.
- c) Potenciament de l'ensenyament en llengua catalana a les escoles, ensenyament d'adults, i valoració social del coneixement de la llengua.

ENE

Total impuls en l'aplicació de la vigent Llei de Normalització Lingüística i dels reglaments interns que la desenvolupin a totes les administracions. En l'àmbit escolar consideram necessari substituir l'actual ordre Rotger per un Reglament de mínims que assegurin en un termini de cinc anys la plena normalització lingüística a les escoles de les Illes.

ERC

Proclamació del català com a única llengua oficial de les Illes Balears i Pitiüses. Promoció intensiva del català a l'àmbit de la iniciativa privada: mitjans de comunicació, cinema, editorials, comerç, turisme, etc. Transitòriament, promoció d'iniciatives per fer avançar el procés de recuperació del català i suport a totes aquelles mesures institucionals que suposin un avanç efectiu en el seu ús. Derogació immediata de l'ordre Rotger.

Josep A. Palou. ERC

PSM

Sense defugir ni un punt l'articulat de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei de Normalització Lingüística tenim, en matèria de normalització lingüística de l'ensenyament, unes bases per a la planificació d'unes actuacions desitjables en un futur immediat.

La presència del català com a llengua primera de l'ensenyament – llengua de comunicació als centres, llengua de l'ensenyament de les diverses àrees, ensenyament de la lecto-escritura en català, integració lingüística dels no catalanoparlants, etc.– és una realitat gràcies a l'esforç de mestres i pares i mares. Les administracions –central i autonòmica– fins ara hi han jugat un paper ben trist.

Per fer efectius els principis de la legislació vigent en matèria lingüística, per rompre la inèrcia vergonyosa que la llengua pròpia d'un país no sigui la llengua del seu sistema educatiu, calen una sèrie d'actuacions que, entre d'altres, podrien sintetitzar-se en les següents:

- * Disseny d'una política lingüística general a nivell institucional com a marc de la normalització a l'ensenyament.
- * Desplegament normatiu incentivador de l'ensenyament en català amb, entre d'altres, fixació d'uns mínims inicials obligatoris de presència del català com a llengua vehicular; aquests mínims s'haurien d'anar ampliant progressivament, d'acord amb el calendari que s'hagués fixat prèviament.
- * Mesures administratives encaminades a fer possible la normalització i a consolidar-la on ja és en curs –catalogació dels llocs de treball amb requisits lingüístics, accés a la funció docent, etc.
- * Pla d'informació/difusió als sectors implicats sobre la problemàtica relacionada amb la necessitat de normalització.
- * oferta formativa coherent amb els pressupòsits anteriors tendent a ajudar els centres en la planificació lingüística i a facilitar als docents l'accés a uns recursos didàctics escaients.
- * Formació inicial del professorat idònia: reforma de l'actual reciclatge –amb possibilitats de fer-lo en temps lectiu o bé facilitant-ne al màxim la seva realització en temps no lectiu–, oferta diversificada, millora dels plantejaments didàctics, suport a l'estimulació i pràctica de la llengua oral, etc.
- * Incentivació de l'experimentació i innovació educativa en aspectes de currículum propi, de tractament de llengües, de didàctica de la llengua i la literatura, etc.
- * Creació d'un servei de suport a l'ensenyament en català que, en coordinació amb la resta de serveis educatius, coordinàs i estimulàs els processos.

ELS VERDS

Creim que l'Administració ha de dur endavant una política activa de promoció del català partint de la base que la llengua és un instrument d'integració, no de segregació.

Pel que fa a l'ensenyament, es fixa l'objectiu que el català sigui la llengua vehicular principal i d'aconseguir un mínim d'un 50% d'ensenyament en català a tots els centres públics i privats en un termini de dos anys.

PSOE

Una política lingüística adequada ha de partir de les grans transformacions demogràfiques, econòmiques, polítiques i socials de la societat moderna, i ha de fonamentar-se en una implicació participativa oberta a tots els sectors de la societat civil, els quals han d'intervenir en la determinació dels objectius i les estratègies més viables per afavorir un canvi sociolingüístic.

Els socialistes pretenem una acció de govern que generi les condicions per a fer possible aquest canvi d'actituds lingüístiques i, per tant, promogui el coneixement i l'ús de la llengua catalana a tots els àmbits.

La creació de la Direcció General de Política Lingüística com a estructura de coordinació del Govern en matèria lingüística, la constitució del Consell Social de Llengua Catalana com a marc de participació i seguiment del procés de normalització, l'elaboració del Pla de Normalització Lingüística com a instrument per a impulsar i avaluar el procés normalitzador, l'adopció d'espais de cooperació institucional entre distintes administracions públiques, l'aprovació de mesures encaminades a consolidar l'ús del català a les comunicacions internes, externes i personalitzades de l'Administració Autonòmica, la simplificació de l'escala d'acreditacions per exercir la docència en català, la derogació de l'Ordre Rotger i la promulgació d'un Decret que estableixi els requisits mínims de tots els centres matèria lingüística, fomenti un procés progressiu de normalització, determini les condicions per a possibilitar l'aprenentatge de la llengua pròpia i incentivi l'ús del català com a llengua d'aprenentatge als projectes educatius dels centres, constituïran una prioritat immediata del programa socialista a la Comunitat Autònoma.

3.-Donant per bo que és necessària l'adaptació de la LOGSE als trets culturals, lingüístics i territorials de les Illes, quin és el disseny de política educativa autònoma del seu partit, adaptat als nostres trets específics? (Currículum propi per a les Illes, Reciclatge de llengua catalana per al professorat, Mapa escolar, formació del professorat, organització funcional de la Conselleria d'Educació, descentralització administrativa per illes...)

PSM

L'adaptació de la LOGSE a les nostres especificitats és absolutament necessària. De fet, no cal esperar les transparències per fer-la, aquesta adaptació, si més no a un nivell inicial. La pròpia Llei (art. 4. 2.) fixa els continguts comuns bàsics de tot l'Estat en un màxim del 55% dels horaris escolars en les Comunitats Autònomes amb llengua pròpia diferent de la castellana. Això implica unes possibilitats –o necessitats– de contextualització dels programes educatius que, a hores d'ara, l'Administració central no ha envestit i l'autònoma no ha motat.

Les necessitats específiques per una política educativa autònoma cobreixen un ventall que abraça des del desplegament curricular –totes les CA amb competències han publicat llurs propis currículums, amb el respecte corresponent als ensenyaments bàsics a nivell estatal. D'aquest desplegament normatiu se'n deriven altres aspectes que són els relatius a la formació del professorat –tant la inicial com la permanent– que han de conjuminar, democràticament, les necessitats derivades del programa que volen dur a terme –redreçament nacional i millora qualitativa i quantitativa de l'ensenyament, en el nostre cas– amb les expectatives i demandes del professorat generades per la pròpia pràctica docent.

La planificació anterior, de caire educatiu, han d'inserir-se en un context administratiu que la possibiliti i que no suposi un trencament de la coherència desitjada. Això passa per un disseny d'un mapa escolar realista i amb visió de futur, basat en una anàlisi real de la situació, amb participació de tots els sectors implicats i al servei d'una comunitat, no d'uns determinats interessos partidistes. Una organització de l'estructura administrativa de la Conselleria d'Educació basada en l'eficàcia al servei dels administrats i no amb la burocratització, amb l'assumpció clara dels principis de descentralització –municipis, illes–, hauria de fer possible una gestió adequada de l'educació.

ERC

Currículum propi per a la nació catalana, amb currícula adaptats a les illes i amb continguts que reforcin la cultura catalana en el seu conjunt (el currículum de la LOGSE està redactat des d'una òptica colonial: Geografia i Història d'Espanya, assumpció del concepte de «nació espanyola», promoció de l'Estat espanyol, ocultació i falsejament de la Història de Catalunya i de la realitat nacional catalana). Espanyol, idioma estranger optatiu. Reciclatge de català, requisit imprescindible per a impartir docència a les illes (a cursar dins l'horari lectiu i amb més mitjans econòmics i humans). Mapa escolar que eviti desplaçaments llargs de l'alumnat i potenciació de l'ensenyament públic. Plenes competències per a les Conselleries d'Educació i creació d'un Consell Insular per a Formentera.

ELS VERDS

És imprescindible l'elaboració d'un model educatiu propi que contextualitzi els continguts curriculars d'acord amb la realitat pròpia de les Illes. Aquest model educatiu passa per una política de descentralització administrativa i educativa per illes i per comarques, que ha de tenir com a objectiu una vertadera eficàcia en la gestió administrativa i educativa.

S'ha d'afavorir la realització del PEC a cada centre educatiu d'acord a les seves necessitats educatives, i basat en una millora de la qualitat de l'ensenyament que passa per la formació integral de la persona. S'ha de posar l'èmfasi en els temes transversals: una educació en democràcia, per la pau, una educació ambiental i per a la salut, per la solidaritat, per la diversitat, la cocducació...

Posar en marxa un Pla de Formació contínua del professorat que garanteixi la seva adaptació al nou model educatiu.

Miguel A. Lladó. Els Verds

PSOE

És evident que la LOGSE promou l'adaptació del sistema educatiu a les necessitats pròpies de cada Comunitat. A les Illes, aprofitant el marc establert de manera general, s'han de promocionar els aspectes específics, tant en matèria de currículum com en tot allò que fa referència a la formació del professorat en matèria lingüística.

La constitució de grups d'experts per a dissenyar els continguts mínims a l'àmbit de la nostra Comunitat i l'adaptació dels cursos de reciclatge, simplificant l'escala d'acreditacions i l'obtenció de les mateixes, són mesures necessàries a curt termini.

Pel que fa a la formació del professorat, creiem positiu l'actual model del Ministeri d'Educació que combina la formació en els CPRs i la formació als propis centres docents.

La dotació de la infraestructura adient per a implantar la LOGSE és, sense dubte, la nostra màxima preocupació. Per això proposam un pla de finançament acordat entre el MEC i el Govern Balear que faci possible la finalització de la xarxa de centres abans del 1998.

EU

Per a Esquerra Unida constitueix un eix vertebrador del seu programa la Descentralització de tots els serveis públics, incloent naturalment els educatius, a la vegada que duu implícit la necessària COORDINACIÓ entre tots els nivells de l'Administració.

Entenem la Descentralització amb un doble component d'enriquitment democratitzador i d'agilitat de gestió, ja que en apropar el servei a l'usuari es dona l'eficàcia en la gestió dels recursos humans i materials. Perquè d'aquesta manera ens apropam als problemes específics de cada municipi, districte, comarca i illa baix una perspectiva d'autèntica «discriminació positiva» dirigida a les zones socioeconòmicament més desfavorides. Permet la creació d'òrgans de govern participats socialment amb l'increment de la Democratització del servei públic educatiu. Per tant és imprescindible un increment de les partides pressupostàries gestionades directament pels municipis, comarques o mancomunitats, o illes.

Proposarem un canvi en els cursos de Reciclatge de llengua catalana, prèviament negociat amb els representants del professorat, per tal de millorar-los i fer-los més eficaços per als docents. S'inclourà la possibilitat de fer els esmentats cursos dins horari lectiu, ampliació d'aquests cursos a tot el personal no docent que treballa als centres educatius. Estudiar el Pla de Formació del professorat conjuntament amb els sindicats representatius dels docents.

En la idea de la descentralització administrativa i la descentralització, cal una reforma de la Conselleria en la seva organització centralitzada actual, per illa.

A la vegada aquesta ha d'elaborar materials impresos o audiovisuals per tal de difondre el coneixement del nostre entorn en tots els seus aspectes, i la seva utilització als centres docents.

PP

Volem un sistema educatiu perfectament adaptat a les nostres necessitats culturals, lingüístiques, socials i econòmiques. En aquest sentit, hem estat els únics que hem elaborat i publicat unes línies bàsiques que defineixen el model educatiu que volem: de qualitat i al servei d'una Comunitat en progrés i mirant cap a Europa. La formació del professorat és una de les peces més importants d'aquest model i, en aquest sentit, estam disposats a executar un pla modèlic respecte del nostre professorat i la dotació de recursos.

ENE

Cal un currículum propi per a les Illes que tenguin en compte la seva personalitat històrica, lingüística i cultural, els trets econòmics, socials i de respecte a la natura.

És precís un pla urgent de reciclatge que asseguri la formació de tot el professorat—sense cap tipus d'excepció— per impartir la seva docència a les Illes en llengua catalana en un termini no superior a cinc anys.

En l'elaboració del mapa escolar s'ha de tenir en compte l'opinió dels sindicats, en funció del seu grau de representativitat demostrat a les eleccions per a la Junta de Personal Docent No Universitari i també dels Consells Escolars de Centre.

La Conselleria d'Educació hauria de funcionar de manera molt més descentralitzada de com ho ha fet fins ara. Hauria de cedir competències de gestió, no de titularitat, als Consells Insulars.

**SERVEI DE
LLIBRES
ESTRANGERS
LLIBRES
DELS PAÏSOS
CATALANS
JOGUINES
I LLIBRES
INFANTILS**

Carrer d'en Rubí, 5
Tel. 71 38 21
07002 Palma (Mallorca)

UM

El disseny de política educativa autònoma del nostre partit és el que recull tan bé educatiu propi de les Illes Balears elaborat per Unió Mallorca quan governava i aprovat pel Govern Balear. El model preveu la descentralització de la gestió educativa que es desenvoluparà sota la direcció de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports territorialment tenint en compte els consells insular i els ajuntaments dins una mateixa unitat de gestió i administració. El model també recull autonomia, pedagògica i financera; això implica un sistema de distribució de recursos més centrat en els resultats i la competència de cada centre, a més eficàcia, més finançament. Els principals punts que contempla el model són els següents:

a.- El currículum previst té presents les tres notes bàsiques del sistema educatiu balear: identitat, qualitat i modernitat on la llengua, cultura i la nostra realitat antropològica social tenen un paper fonamental. Les característiques més importants d'aquest currículum són:

- Un projecte lingüístic propi en funció d'una llengua pròpia
- Cultura singular
- Equilibri ecològic entre natura i producció econòmica
- El repte d'Europa: Les Illes Balears com a centre cultural de l'Europa del lleure i de les vacances
- Turisme i educació
- Educació musical, esportiva i artística

Maria Antònia Munar. UM

b.- Un projecte lingüístic trilingüe: Això significa una educació integral amb la utilització de tres llengües vehiculars: català, castellà i anglès. Les llengües estrangeres seran obligatòries a partir dels 6 anys i una segona llengua estrangera, a partir dels 12 anys (preferentment l'alemany)

c.- Pel que fa al currículum i els nivells educatius cal dir que: el pilar fonamental de tot el sistema educatiu és l'educació dels infants més petits. En aquestes edats es posen els fonaments de la futura personalitat. S'intentarà, per tant, que l'educació infantil de 4 i 5 anys sigui gratuïta per a tothom

d.- Un altre dels objectius del model educatiu d'Unió Mallorca és el de consolidar una educació primària que ressalti la formació integral de la persona, l'educació artística física, la potenciació de les llengües, l'organització didàctica del medi físic i social. En aquest sentit, es potenciarà l'elaboració de material propi en llengua catalana i, quan sigui convenient, en les tres llengües vehiculars (català, castellà i anglès)

e.- Pel que fa a l'educació secundària obligatòria es fa necessari reduir les àrees curriculars, amb una potenciació especial del departament de llengües i amb una oferta d'opcions molt apropiada a les nostres necessitats laborals. Unió Mallorca proposarà una nova modalitat en el batxillerat a Balears, la lingüístico-turística, que tindrà una especial incidència en les llengües estrangeres i en el turisme.

f.- La creació d'un batxillerat europeu i integració en la xarxa d'escoles europees és un objectiu preferent d'UM.

g.- La reforma del currículum de la formació professional es basa en el disseny de mòduls professionals apropiats d'acord amb l'activitat econòmica del nostre territori, fomentant la col·laboració empreses-centres i en connexió amb l'economia europea.

h.- Pensam en una educació especial més àmplia i constructiva, en el sentit de donar suport tan a aquells alumnes que, per altra part, estan dotats d'unes capacitats especials, superiors a la majoria. Els superdotats també necessiten una educació especial per tal de dotar la nostra comunitat de quadres directius de primer ordre i de persones preparades per a l'alta tecnologia, la investigació i l'activitat econòmica i cultural.

4.-Actualment, d'acord amb la Llei de la Funció Pública, tots els funcionaris de la Comunitat depenen de la Conselleria de la Funció Pública.

Tenint en compte el nombre tan considerable de funcionaris docents, quina seria la posició del seu grup en el moment de transferir els funcionaris docents? Proposarien una reforma de l'actual Llei, per tal que aquells passassin a dependre de la Conselleria d'Educació o, per contra, ho deixarien tal com està?

ELS VERDS

Proposam una reforma de la Llei . El professorat hauria de dependre de la Conselleria d'Educació per tal de facilitar l'organització i la gestió de tots els assumptes referits al professorat.

EU

Crèiem que hi ha d'haver una reforma de la Llei de Funció Pública on es reculli la Mesa de Negociació d'Educació, no només cap els funcionaris docents sinó també incloent tot aquell personal, educatiu o no, que treballa als centres escolars.

UM

Creim que no és necessari una reforma de llei de Funció Pública ja que tal i com està contemplada la llei la incorporació de funcionaris docents a la Comunitat Autònoma podria afavorir-los equiparant-los amb sou i categoria al cos de l'Administració Autònoma.

ENE

Per raons d'estricta eficàcia organitzativa veiem més convenient que depenguessin de la Conselleria d'Educació, com es fa a l'Administració Central i a altres autonomies.

ERC

Proposariem una reforma de la Llei perquè passassin a dependre de la Conselleria d'Educació, de cara a una clarificació de l'estructura del funcionariat i una millor operativitat administrativa.

PSOE

La dependència administrativa dels funcionaris docents continuarà essent de la Conselleria de la Funció Pública, la qual regula els aspectes comuns a tots els funcionaris. No obstant això, la dependència funcional dels docents ha de formar part de la Conselleria d'Educació. Aquest fet suposa, certament una modificació de la llei de Funció Pública de la Comunitat per a permetre, entre d'altres qüestions la constitució de la Mesa Sectorial d'Educació com a àmbit de negociació a la funció pública docent.

PP

En el seu moment, el Govern farà els plantejaments organitzatius que pertocin per coordinar, regular i fer funcionar un col·lectiu tan important de funcionaris.

PSM

En el nostre programa electoral propugnam la desaparició de la Conselleria de la Funció Pública. Representa una despesa innecessària. Fins ara el PP ha utilitzat aquesta Conselleria com a comissariat polític partidista. I per això han tengut la barra de fer coincidir en una mateixa persona el secretari general del partit i el Conseller de la Funció Pública. Els funcionaris han d'estar adscrits a la Conselleria per la qual treballen. Per tant, els funcionaris docents han de dependre de la Conselleria d'Educació. Com a molt hi pot haver una Direcció General de la Funció Pública, adscrita a Presidència, amb finalitats de coordinació de tot el personal de l'administració autònoma.

Pianos Can Garcias Pere Josep Garcias

C/ Joan Maura, Bisbe, 10 - Palma (Mallorca) Tel. i Fax: 46 20 16

VENDA DE PIANOS VERTICALS I DE COA

Primeres marques europees

BLÜTNER · BOSÉNDORFER · C.BECHSTEIN · FEURICH · FÖRSTER
GAVEAU · GROTRIAN-STEINWEG · HOFFMANN · IBACH · KEMBLE
KINGSBURG · OTTO-BACH · PETROF · PFEIFFER · PLEYEL · RAMEAU
RÖNISCH · RÖSLER · SAUTER · SEILER · SCHOLZE
STEINGRAEBER & SÖHNE · WAGNER · WEINBACH · ZIMMERMANN

Especialistes en pianos per a professionals i pianos d'estudi

El millor servei post-venda Més de 70 anys d'experiència

AFINACIONS · REPARACIONS · RESTAURACIONS

LLOGUER DE PIANOS NOUS O RESTAURATS

INSTRUMENTS HISTÒRICS

(CLAVICÈMBALS · FORTEPIANOS · ORGUES LITÚRGICS)

PIANOS ELÈCTRICS · ACCESORIS · TRANSPORTS

5.-Sou partidari d'un règim fiscal especial? Si és així, com repercutiria aquest en els pressupostos per a Educació?

EU

EU ha donat a conèixer la seva posició crítica cap el model de Règim Fiscal Especial elaborat pel PP i aprovat al Parlament Balear. Estam d'acord amb un Règim Econòmic i Fiscal en el marc de la construcció d'un Estat Federal, i per tant de majors competències d'autogovern per a les Illes. El nostre projecte de R.E. i F.Especial l'entendem com a instrument útil per a diversificar la nostra economia, corregir la dependència del monocultiu turístic, per a disminuir el fenomen estacional, per introduir elements de creixement ecològicament sostenible, per ajudar a crear ocupació i perquè tingui una repercussió favorable cap els consumidors. Caldrà una altra política econòmica autonòmica, i evidentment dins d'aquesta una prioritat és l'educació.

ENE

Estam d'acord amb l'existència d'un règim fiscal especial però d'un règim que serveixi per contrarestar el plus negatiu de la insularitat; no d'un règim fiscal com el proposat pel PP, que acabaria per ensorrar la ja malmesa economia agrària i la de les indústries autòctones.

Amb un sistema fiscal que permeti viure millor als ciutadans i gaudir de més ingressos la Hisenda Pública és evident que les dotacions per Educació podran ser les necessàries per atendre les demandes de la societat, tant del sector professional i de pares com de les del sector empresarial.

ERC

Som partidaris d'un règim fiscal especial que tengui en compte el fet insular, però no dins l'Estat espanyol sinó dins el marc de la Unió Europea. El projecte de llei de règim fiscal elaborat pel PP, sense entrar a discutir el seu contingut, preveu un estalvi de 25.000 milions, i depèn de l'aprovació de Madrid, cosa prou improbable. La independència suposaria, en canvi, que els 150.000 milions que ens roba l'Estat espanyol per la via impositiva fossin administrats i gestionats a les nostres illes (transitoriament, si es donàs el cas, també donariem suport a un concert econòmic amb l'Estat espanyol, amb l'inconvenient que també ha de menester el vist i plau de Madrid). ERC dona una importància fonamental al capítol d'Educació i hi destinaria el 6% del PIB, amb una partida específica i extraordinària per adequar la xarxa educativa als objectius de la Reforma.

UM

Sí, hi estam d'acord, amb matizacions. La proposta d'Unió Mallorquina passa per una corresponsabilització fiscal que no està inclosa dins el règim fiscal especial. Amb aquest principi hem de garantir els recursos i la necessària autonomia financera de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Això passa per un augment racional dels recursos gestionats per la nostra Comunitat i una distribució entre les distintes àrees de competència del Govern. En aquest sentit creim necessari que s'ha de garantir el finançament de la inversió nova dels serveis i competències que es traspassin en el futur i incloure en el mecanisme de participació sobre els tributs de l'Estat, de nou model, totes les subvencions condicionades, a fi i efecte d'augmentar l'autonomia en les decisions de despesa del Govern.

ELS VERDS

No estam d'acord amb el règim fiscal proposat pel Govern; el consideram socialment regressiu ja que es basa en avantatges de tipus exclusivament econòmic i encobreix una nova expansió turística i una destrucció dels recursos.

El règim fiscal que proposam Els Verds hauria de contemplar el fet educatiu des d'una perspectiva integradora, i partir de la idea que l'educació hauria de reflectir la diversificació econòmica que propugnam: potenciar altres sectors econòmics com l'agricultura ecològica, la indústria no contaminant com és la del reciclatge, les indústries d'energies renovables...

Aquest règim fiscal repercutiria clarament en una millora substancial dels pressupostos per l'educació a les nostres illes en tots els àmbits: educació infantil, primària, secundària, professional, universitària i d'adults.

PSOE

Nosaltres som partidaris d'un règim de corresponsabilitat fiscal, no d'un paradís fiscal. Els pressupostos d'Educació, per altra part, no depenen del règim fiscal existent, sinó de la voluntat política i del projecte polític de cada opció.

Pel PSIB-PSOE, l'Educació i la Sanitat, com serveis públics, són eixos prioritaris de la nostra acció política perquè són elements ineludibles de l'estat del benestar i d'una política encaminada a la solidaritat i la igualtat entre els ciutadans. Crec que és de sentit comú pensar que un govern de progrés dotarà pressupostàriament l'educació pública en major mesura que un govern conservador.

PP

Òbviament, som partidaris d'un règim fiscal especial que hem defensat en el Parlament i en diversos estaments econòmics i socials. Aquest règim farà possible un millor aprofitament dels nostres recursos i accentuarà el nostre progrés en tots els àmbits, inclòs el de l'educació.

PSM

Sí, en som partidaris. Hi hem votat a favor perquè el Govern Balear va acceptar incorporar-hi les esmenes i propostes que presentàrem. El nostre principal objectiu en tot moment va ser aconseguir que els nous recursos econòmics que generarà el Règim Fiscal Especial siguin destinats a un determinat tipus d'inversions: conservació del medi ambient, increment dels paratges naturals de propietat pública, impuls de les indústries del reciclatge, suport als sectors econòmics deprimits (agricultura), restauració i conservació del patrimoni històrico-artístic, finançament de la política lingüística... El Projecte de Règim Fiscal Especial aprovat recentment pel Parlament Balear preveu un Fons d'Insularitat, uns quinze mil milions de pessetes, que hauria d'anar destinat preferentment a donar cobertura econòmica a les mesures abans esmentades. En síntesi, si millora el finançament global de la nostra Comunitat Autònoma hi ha d'haver, en bona lògica, més recursos per a educació.

Pere Sampol. PSM

NT NOVES
TECNOLOGIES

Tulip[®]
computers

TOMEU ESTRANY

Servei tècnic
Manteniments
Consumibles
Venda d'equips informàtics
Xarxes locals

Tel. i fax: 75 80 98
Tel. mòbil: 908 53 24 75

Pons i Gallarza, 86 baixos
07004 Palma de Mallorca

*Casa
Dumar
Flores*

ARTICLES
PER A
ARTISTES

PAPERS PINTATS
PINTURES
MARCS I MOTLLURES

Sant Miquel, 77
Tel. 72 14 83
07002 Palma de Mallorca

6.-A les Illes, especialment a Eivissa i Formentera, es dóna un alt percentatge d'instabilitat entre els docents. Com pensau que es pot solucionar el problema (trasllats, habitatges, incentius...)? Per altra banda, quines mesures proposarien per solucionar la manca d'estabilitat del professorat interí?

ENE

Per aquests, com per a tota la resta de problemes, és imprescindible gaudir de competències i exercir-les. La rotació innecessària del professorat interí s'eliminarà quasi totalment oferint en les oposicions totes les places vacants.

Si cada any, o cada dos segons ha acordat recentment el MEC, es completen les possibles vacants el moviment del professorat en els concursos de trasllats serà molt menor. Resumint, es tracta d'eliminar el professorat interí fent-lo funcionari de carrera i que el període de provisorialitat d'un mestre o una mestra en cap cas sigui superior a dos anys després d'haver superat les oposicions.

PSM

Som partidaris que el professorat interí tengui una situació d'estabilitat, un accés diferenciat a la Funció Pública, amb la corresponent valoració dels serveis que hagin prestat a l'administració, i una igualtat de condicions econòmiques i laborals amb els funcionaris.

Quant al professorat destinat a les illes menors, i molt especialment a Eivissa i encara més a Formentera, creiem que se'ls hauria de compensar amb un augment del plus d'insularitat, ja que els seus costos són considerablement superiors als que tendrien si treballassin a la seva pròpia illa. Així mateix, s'haurien d'estudiar alguns altres mecanismes més d'incentivació de l'estabilitat als centres escolars de les Pitiüses.

UM

És evident que la manca de professionals docents a Eivissa i Formentera ocasiona un desequilibri territorial en la distribució de professorat. Les mesures que caldria proposar per tal de solucionar aquesta manca d'estabilitat són mesures correctores:

- que el concurs de trasllat sigui per illa, és a dir que el professorat que concursi per una plaça ho faci exclusivament dins el territori d'una illa i no dins el marc de tota la comunitat Autònoma. Aquesta és una fórmula que funciona també a les Illes Canàries.
- que l'interinatge es faci també per illes.
- que es faciliti l'adquisició d'habitatge a través de subvencions per al professorat disposat a desplaçar-se.

Amb aquestes mesures s'estabilitzaria bastant el problema d'instabilitat.

PP

La discontinuïtat i la instabilitat són sempre factors de fracàs escolar, en conseqüència, prendrem totes les mesures (administratives, organitzatives i descentralitzadores) per aconseguir el màxim de permanència en la funció docent.

ELS VERDS

Una de les mesures prioritàries és l'adequació de les plantilles del professorat a l'altura de les necessitats educatives reals. Això suposaria incrementar clarament el nombre de professorat i crearia més llocs de feina.

Les mesures a aplicar a curt termini per tal d'evitar la instabilitat entre els docents passen per garantir l'estabilitat dels equips educatius i per disposar d'un pla de formació continu per incentivar projectes a mig i llarg termini en els centres escolars. Prioritzar en el concurs de trasllats els equips educatius amb projectes de qualitat educativa, descentralització administrativa i realització del concurs per illes...

Garantir contractes en centres de reforma als interins i interines per dos cursos com a mínim al mateix centre. Cobrir totes les vacants en el concurs general de trasllats i que la designació de places es realitzi en acabar el curs i no a l'inici.

PSOE

El mecanisme de trasllats dels funcionaris no permet adoptar mesures obligatòries de permanència superior als dos anys en un destí determinat. L'Administració, sense conculcar aquest dret, ha de preveure incentius per tal d'afavorir aquesta permanència. L'increment del plus d'insularitat als docents de les Illes Menors a partir del segon any de destí, una política de vivenda que afavoreixi el lloguer a baix preu, la consideració de determinats destins com a llocs puntuables de difícil desenvolupament a totes les convocatòries de concursos ... seran instruments que posarem a l'abast del professorat per a intentar afavorir l'estabilitat.

Respecte al professorat interí s'ha d'obrir un procés negociador amb les organitzacions sindicals i, en tot cas, s'han de convocar un major nombre de places als concursos oposicions per tal de reduir, de forma progressiva, la borsa d'interins.

ERC

Facilitats per al trasllat immediat a Espanya del professorat que ha incomplert la Llei de Normalització Lingüística i no ha fet els cursos de reciclatge de català. Incentiu econòmic per mor de la insularitat. Aquestes mesures contribuirien a una major estabilitat, tant del professorat amb plaça fixa com de l'interí.

EU

Evidentment és un dels problemes que afecta a molts aspectes de la vida dels centres, i creiem que ha d'estudiar-se una sèrie de mesures que puguin donar estabilitat als claustrats. Seria un dels aspectes a negociar amb els representants de la comunitat educativa en el seu conjunt, i proposaríem mesures incentivadores. Igualment estudiariem conjuntament amb els representants dels docents les mesures adients per donar estabilitat al col·lectiu d'interins, facilitant la incorporació progressiva d'aquests a l'ocupació fixa que significa el fet d'ésser funcionaris.

Eberhard Grosske. EU

BILINGÜE
72D040

EL 72D040 DE THOMSON VE EQUIPAT, AMB CRITERIS DE MODERNITAT, PER RESPONDRE ALS MÉS EXIGENTS: AMB POSSIBILITAT D'ESCOLTAR LES PEL·LÍCULES, EMESES EN SISTEMA STÉREO DUAL, EN L'IDIOMA ORIGINAL.

AMB EL CADA VEGADA MÉS ESTÈS TELETEXT I AMB EXCLUSIU TUB BLACK SUPERPLANAR DE THOMSON.

I AMB TOT EL QUE VOSTÈ POT EXIGIR A UN TELEVISOR A L'AVANTGUARDA TECNOLÒGICA I DE DISSENY.

7.-¿Quina és la vostra postura respecte a la reivindicació dels funcionaris docents d'homologació retributiva amb la resta de funcionaris de la Comunitat Autònoma?

UM

Estam totalment d'acord amb l'homologació de sous, pensam que la transferència de competències a la Comunitat Autònoma ha de venir acompanyada d'un adequat finançament no només per a la millora de l'ensenyament sinó també per a la millora de la qualitat de vida dels ensenyants que en definitiva només repercutirà en la qualitat de l'educació.

ENE

És un acte de justícia.

PSM

Creiem que és de justícia que es faci així. Ara ja hauria d'estar fet l'estudi econòmic que avalués quins costos tendria l'homologació. I en el moment que arribassin les transferències, s'hauria d'engegar d'immediat el procés d'equiparació retributiva, que hauria de ser progressiu i escalonat, dels docents amb la resta de funcionaris de la Comunitat Autònoma. L'administració autonòmica hauria de negociar el ritme i els terminis del procés d'homologació amb els sindicats. De bon principi s'hauria d'establir una periodització concreta i clara. Un període relativament breu. A Canàries el fet de tenir les transferències educatives els ha permès negociar l'homologació amb els sindicats d'ensenyants. L'entrada en vigor del Règim Fiscal Especial podria permetre que es pogués assolir l'homologació amb més facilitat.

ERC

La consideram una reivindicació totalment justificada i ERC l'assumeix plenament.

PSOE

L'homologació retributiva, d'acord amb els estudis que hem realitzat, suposa un cost d'un dos mil milions de pessetes. Els socialistes, al nostre programa electoral, assumim el compromís d'iniciar el procés d'homologació de manera negociada amb les organitzacions sindicals. Creim que es pot arribar a un acord per mitjà del qual finalitzi aquest procés en tres anys.

ELS VERDS

Estam d'acord amb l'homologació retributiva amb la resta de funcionaris de la Comunitat Autònoma.

EU

L'entendem i la compartim, per tal d'incentivar la tasca docent cal una retribució adient. S'haurà d'estudiar conjuntament, una vegada més amb la participació sindical que significa aquesta homologació i el camí per accedir-hi.

PP

Es tracta d'una qüestió molt complexa que cal estudiar amb profunditat per solucionar-la de la manera més adient.

Bartolomé Rotger. PP

Llengua i literatura

- ▶ **Soldevilla, LL.**
Una proposta d'educació integral. Ruta literària al Montseny.
1994, 73 p., 1.665 pts.
- ▶ **Mesanza, J.**
Cómo escribir. Ortografía y temas afines.
1995, 276 p., 1.980 pts.

Didàctica

- ▶ **Giménez, M.T.**
La música a l'escola. Adicions per a l'ensenyament Primari i Secundari. (Edició revisada i ampliada). 1994, 152 p., 1.990 pts.
- ▶ **García, M.**
Participar para aprender. 100 actividades para la clase de idiomas.
1995, 148 p., 1.500 pts.
- ▶ **Boulo, F.**
Manipular, organizar, representar. Iniciación a las matemáticas. (Primeros años).
1995, 183 p., 1.500 pts.
- ▶ **Lomas, C. (Editor)**
La enseñanza de la lengua y el aprendizaje de la comunicación.
1994, 333 p., 2.950 pts.

Orientació

- ▶ **Fundació catalana per a la recerca.**
Premis per a l'estudi i la investigació.
1994, 126 p., 500 pts.
- ▶ **A.A.V.V.**
Plan de acció tutorial. Centres de ensenyament secundària. 1994, 99 p., 1.500 pts.
- ▶ **Sánchez, J.M.**
Físico. Profesiones con futuro.
1994, 234 p., 950 pts.
- ▶ **Satué, E.**
Diseñador. Profesiones con futuro.
1994, 208 p., 950 pts.
- ▶ **Fernández, G.M. - García, M.A.**
Las técnicas de estudio en la educación secundaria. Materiales teórico-prácticos.
1995, 367 p., 2.625 pts.

- ▶ **Cuenca, F.**
La técnicas de estudio en la educación primaria. Manual del profesor de 1º, 2º y 3er ciclo.
1994, 349 p., 2.415 pts.
- ▶ **Lowe, P.**
Apoyo educativo y tutoria en secundaria.
1995, 232 p., 2.150 pts.

Formació

- ▶ **Popkewitz, Th. S. (Comp.)**
Modelos de poder y regulación social en Pedagogía. Crítica comparada de las reformas contemporáneas de la formación del profesorado. 1994, 413 p., 2.950 pts.
- ▶ **García, C.M.**
Desarrollo profesional e iniciación a la enseñanza. 1995, 461 p., 1.500 pts.
- ▶ **Gil, D.-Pessoa, A.-Fortuny, J.M.-Azcarate, C.**
Formación del profesorado de las ciencias y la matemática. Tendencias y experiencias innovadoras. 1994, 174 p., 1.550 pts.

OPOSICIONS

- ▶ **A.A.V.V.**
Oposiciones al cuerpo de maestros. MÚSICA.
1995, 411 p., 15.200 pts.
- ▶ **A.A.V.V.**
Oposiciones al cuerpo de maestros. INGLÉS.
1995, 383 p., 15.200 pts.

Llenguatge i trastorns del llenguatge

- ▶ **Clemente, R.A.**
Desarrollo del lenguaje. Manual para profesionales de la intervención en ambientes educativos. 1995, 213 p., 1.880 pts.

Educació Especial

- ▶ **Wang, M.C.**
Atención a la diversidad del alumnado.
1994, 40 p., 2.900 pts.

Fitxes Reforçament

- ▶ **Yuste, C.-García, N.**
Refuerzo y desarrollo de Habilidades Mentales Básicas. Razonamiento Lógico Básico. Iniciación 1.2. (1ª ed. renovada).
1994, 111 p., 1.350 pts.
- ▶ **Yuste, C.-García, N.**
Refuerzo y desarrollo de Habilidades Mentales Básicas. Razonamiento Lógico Básico. Seguimiento 2.2. (1ª ed. renovada).
1994, 111 p., 1.360 pts.
- ▶ **Yuste, C.-Galve, J.L.**
Progresint, 25. Estrategias de cálculo y resolución de problemas. ESO nivel/4.
1994, 98 p., 1.300 pts.
- ▶ **Vallés, C.**
Conceptos espaciales, temporales, cuantitativos... Conceptos básicos para el aprendizaje escolar. 1995, 133 p., 1.375 pts.
- ▶ **Vallés, C.**
Esquema corporal y lateralidad (Derecha-Izquierda). 1995, 138 p., 1.375 pts.
- ▶ **Vallés, C.**
Actividades para desarrollar la capacidad de Atención. 3. 1994, 125 p., 1.375 pts.
- ▶ **Yuste, C.-Trallero, M.**
Progresint, 4. Atención. Percepción, conceptos de forma y color. Educación Infantil Nivel 1.

Aprentatge i memòria

- ▶ **Sebastian, M.V.**
Aprendizaje y memoria a lo largo de la historia. 1994, 199 p., 1.700 pts.

Psicologia Evolutiva

- ▶ **González, A.M.-Fuentes, M.J.- De la Morena, M.L.- Barajas, C.**
Psicología del desarrollo: teoría y prácticas.
1995, 386 p., 3.200 pts.

Estic interessat/da en rebre informació de les novetats de Psicologia/Pedagogia.

Nom

Llinatges

Tel. N.I.F.

Adreça

C.P. Població

Psicologia en general

Altres

8.-Respecte a l'ensenyament privat, què en pensa el seu grup de a la política de concerts educatius amb els centres privats?

¿Creuen factible l'homologació entre els treballadors i treballadores de l'ensenyament privat amb els dels centres públics, tenint en compte les diferències existents entre ells no solament salarials, sinó també de condicions laborals, de formació, etc.? De quina manera creu el seu grup que es podrien escurçar aquestes diferències?

ERC

ERC és partidària de fomentar al màxim l'ensenyament públic, però sense coartar l'ensenyament privat. Els centres privats on la llengua vehicular sigui l'espanyol tendran el mateix tractament que les escoles i liceus per a estrangers i no podran ser concertats.

L'homologació total entre els treballadors de l'ensenyament privat i del públic no és factible, tenint en compte la natura de l'empresa contractadora. De tota manera, caldria escurçar les diferències entre els uns i els altres a través de programes de formació i de convenis laborals favorables al professorat dels centres privats, que generalment sofreix un grau d'explotació considerable.

ENE

El professorat dels centres privats concertats hauria d'estar homologat econòmicament amb el dels centres públics i també aquest professorat hauria de sotmetre's a les mateixes condicions laborals que el funcionariat (obligació de fer reciclatge, cursos de formació als CEPR, etc.)

PSM

L'administració ha d'assumir la responsabilitat de l'orientació i la supervisió de tot l'ensenyament. I ambdós tipus d'ensenyament han d'estar en condicions de presentar una oferta de qualitat equivalent. Així mateix, creiem que l'administració ha de comprometre l'ensenyament privat concertat amb el projecte d'una escola lingüísticament normalitzada i, al mateix temps, arrelada en la realitat històrico-cultural del nostre país. En definitiva, una escola al servei del país i no contra el país.

L'homologació entre els treballadors i les treballadores de l'ensenyament privat és un objectiu cap al qual s'ha de treballar. No sembla coherent que un treball idèntic tenguí un tractament retributiu, laboral, promocional, formatiu, etc., tan distint.

La inclusió sense cap mena de restricció en els plans generals de formació del professorat de centres privats, l'accés als ajuts i compensacions institucionals –borses d'estudi, ajuts a la investigació, intercanvis, etc.–, serien vies idòniques per a aproximar-nos a l'homologació.

Altres mesures d'ordre retributiu i laboral haurien de ser objecte d'estudi i negociació entre els sectors implicats, però en el marc d'una voluntat –traduïda en aportacions materials concretes– de l'administració de progressar en el camí de l'homologació.

EU

La formació política d'EU creu fermament en la necessària xarxa d'ensenyament públic suficient per a satisfer les necessitats de la població. El fet que a l'Estat Espanyol s'hagi consolidat una doble xarxa educativa concertada, a rel de l'aprovació de la LODE, implica una realitat que no pot permetre's una desigualtat en les condicions laborals dels docents. S'ha d'estudiar les mesures adients per tal que hi hagi homologació real amb els docents públics, en quant a ràtios, horaris, formació, accés al lloc de treball, vacances, i altres. Així mateix l'Administració educativa ha de fer complir les lleis vigents, i promoure la necessària democratització d'aquests centres mantinguts amb fons públics. S'ha d'incloure l'analogia retributiva d'aquest sector, a la vegada que es promouen tots els canvis esmentats.

ELS VERDS

S'ha de prioritzar la millora de la qualitat de l'escola pública i, en tot cas, els Concerts Educatius realitzats amb els centres privats haurien d'assegurar l'aprenentatge en democràcia, l'atenció a la diversitat, respecte a l'ensenyament en català, i assegurar la defensa de la llibertat de càtedra dels docents. El professorat de l'ensenyament privat ha de gaudir de les mateixes condicions laborals que el professorat de l'ensenyament públic: formació contínua, horaris i llibertat de càtedra, i així ho ha de contemplar el marc del model educatiu illenc.

UM

Unió Mallorquina té previst intensificar i mantenir la fórmula de concert educatiu amb els centres privats treballant conjuntament ambdós àmbits, privat i públic, per a la millora de l'ensenyament. En quant a l'homologació entre treballadors i treballadores de l'ensenyament amb els dels centres públics no podem estar del tot d'acord amb l'homologació laboral ja que l'accés a l'exercici de l'ensenyament és distint en un i altre cas. Els treballadors de centres públics han d'accedir-hi a través d'oposició i els treballadors de centres privats ho fan directament per selecció de personal. Malgrat tot, hi ha altres homologacions que sí són possibles com les d'horaris o de formació, importantíssimes pel col·lectiu.

PSOE

L'homologació de les condicions del personal docent en els centres privats s'ha de realitzar, en tot cas, per mitjà dels convenis col·lectius. Estam disposats en entrar en aquest procés negociador, sabent que resulta molt més complicat que l'anterior.

Pel que fa referència a la política de concerts, certament s'ha de mantenir sense que vagi en detriment de l'ensenyament públic.

PP

De sempre, i per una qüestió de coherència amb la nostra pròpia ideologia política, comptam amb la iniciativa privada en un àmbit tant important com és l'educació i, per tant, impulsarem al màxim l'equiparació i els convenis corresponents, això sí, sense deixar de banda, si no tot el contrari, l'ensenyament públic que en un servei com és l'educació, sempre serà necessari.

Més de 10.000 residents* ja han escollit

Viatges Sa Tramuntana

Per qualitat:

- ...d'ofertes
- ...de serveis
- ...d'informació

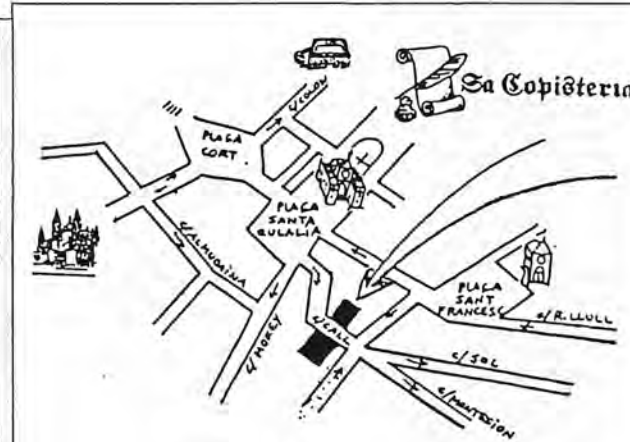
Carrer 31 de desembre, 12
Tel: 204600. Fax: 204450
Palma de Mallorca

Sa Copisteria CB

C/ Call, 5 i 6 Palma 07001
Tel: 71 96 63 Fax: 72 17 86

FOTOCÒPIES EN COLOR
100 ptes

En ple Centre Històric

- Fotocòpies
- Multicòpies
- Fotocòpies en color
- Còpies de plànols
- Plastificacions
- Enquadernació ràpida
- Revistes i fulls
- Impressió làser
- Impremta ràpida
- Termografia
- Servei de telefax
- Fotocòpies en paper ecològic reciclat 100%
- Venda de paper reciclat
- Servei de recollida i entrega a domicili
- Professionalitat total

9.-Pel que fa a la UIB, el vostre grup seria partidari de modificar la composició del Consell Social, per tal d'incloure-hi representants dels sindicats presents a les Juntes de Personal?

PSM

Sí, rotundament. El Consell Social de la UIB ha de ser al màxim de representatiu i per tant no s'ha de prescindir dels sindicats que són presents amb els seus membres a les Juntes de Personal.

ERC

Dins el Consell Social de la UIB hi hauria d'haver representació dels sindicats presents a les Juntes de Personal.

ENE

Veiem com a molt convenient que les Juntes de Personal estiguessin representades directament en el Consell Social de la UIB i que es recuperassin els drets de matrícula gratuïta per als funcionaris docents i llurs fills unilateralment derogats per la UIB.

PP

En el passat debat universitari el Parlament, el nostre president va proposar un conjunt de punts per millorar l'ensenyament superior. El primer consisteix en la publicació d'una llei de reforma del Consell Social de la Universitat.

UM

La incorporació dels sindicats al Consell Social de la UIB aportarà un coneixement més directe de la realitat universitària i és del tot imprescindible que aquest col·lectiu hi sigui present, així com altres entitats.

ELS VERDS

Per un funcionament democràtic és imprescindible la presència de representació sindical en el Consell Social de la UIB. A més de representació sindical, s'ha d'ampliar la representació i la participació d'organitzacions ciutadanes, no governamental, amb una reconeguda tasca educativa: organitzacions ecologistes, de cooperació amb països pobres, organitzacions pel consum i la salut, etc.

EU

EU pensa que ha de modificar-se la composició del Consell Social de la Universitat, fent-lo més representatiu de la societat, i amb funcions més clares d'acostament de les demandes socials cap a la universitat i de control d'aquesta, com a centre públic d'ensenyament superior.

PSOE

El grup parlamentari socialista, al debat sobre la Universitat que va tenir lloc el mes de març al Parlament Balear, ja va presentar algunes propostes en aquest sentit i en altres aspectes. Cap d'elles va tenir suport del Partit Popular. En el nostre programa les mantenim en els mateixos termes en què van ser presentades.

Bartomeu Barceló. PSIB.PSOE

Després d'informar-se la gent prefereix la millor nòmina de Balears.

CRÈDITS

Crèdit Nòmina:

Fins a 5 milions de pessetes, des del 10'5%.

Crèdit Instantani: Fins a

1.000.000 ptes. Demani informació.

Préstec Vivenda.

Anticipació Nòmina: Resolució immediata.

RENDIBILITAT DELS SEUS ESTALVIS

Pla d'Estalvi Personalitzat.

Fons d'Inversions: Fonsnostro.

Plans de Pensions i Jubilació.

Estalvi Vivenda.

TARGETES

Targeta "SA NOSTRA": Per fer les seves compres als establiments comercials i estacions de servei.

Targeta VISA i assegurança d'accidents en viatges: Fins a 30 milions. De franc.

ALTRES SERVEIS

Assegurança d'accidents gratuïta:
2.000.000 ptes.

158 oficines y 188 caixers automàtics.
(Per cobrar i operar a una passa de casa seva o de la feina).

Gestió domiciliació de pagaments.

Tramitació gratuïta d'expedients de jubilació, viduïtat i orfandat..

**I SORTEIG DE PAGUES
DE 100.000, 50.000
i 25.000 ptes!**

**NÒMINA
VIVA**

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

La seva millor garantia

10.- Si el vostre partit estès en condicions de fer-ho, promouríeu la creació de meses tècniques a fi de preparar l'assumpció de les competències educatives? Quin paper pensau que hi haurien de jugar els sindicats? El vostre partit impulsaria la creació de consells escolars les illes i la del Consell Escolar de la Comunitat Autònoma?

PSOE

Per tal d'assumir les competències en condicions ja he esmentat que cal preparar les disposicions que han d'entrar en vigor a partir del 1997. Per això és precisa la constitució de meses de negociació amb les forces sindicals, entre altres coses perquè els sindicats representatius tenen un paper tant reivindicatiu com de corresponsabilitat. El procés de transferències ens afecta a tots i és prou delicat com per enllestir-lo unilateralment.

La participació de la societat civil en l'educació és fonamental en una societat democràtica. La canalització d'aquesta participació a partir dels representants dels pares i mares, organitzacions sindicals representatives del professorat, associacions d'alumnes i altres entitats educatives es realitzarà per mitjà del Consell Escolar de les Illes Balears, el qual dictaminarà sobre els aspectes de la política educativa, informarà de les mesures legislatives necessàries i elaborarà els informes anuals sobre la situació del sistema educatiu a les Illes.

He de dir que el procés de descentralització insular, al nostre entendre, no és convenient iniciar-lo fins el 1999, ja que els primers dos anys de competències han de servir com experiència de gestió i s'han de posar els fonaments legislatius pertinents. Podria ser prou conflictiu iniciar ambdós processos de forma simultània.

EU

Pensam que és imprescindible la creació de Meses de Negociació per tal de preparar les transferències educatives. La més urgent seria la d'Universitat on s'inclourien els representants de tot el personal d'aquesta, tant docent com d'administració i serveis. I amb el temps suficient ja s'hauria de crear la d'educació en etapa no universitària, incloent tots els nivells des d'educació infantil fins a ensenyament d'adults.

En aquestes meses hi serien representats els sindicats presents i a través del Consell Escolar de Comunitat Autònoma la resta de la comunitat educativa: representants dels pares i mares, alumnes, mrsps, associacions veïnals, organitzacions empresarials representatives dels centres concertats.

EU es compromet a la presentació d'una moció al Plenari corresponent per tal que en un termini no superior a nou mesos, es creïn els corresponents Consells Escolars de Municipi, Comarca, Illa i C.A.

Pensam que en el moment actual d'aplicació d'una nova Llei General del sistema educatiu cal fer un esforç econòmic per tal aquesta aplicació es faci en les condicions adients, per tant cal negociar les transferències educatives amb una Llei de Finançament que garanteixi aquestes condicions.

PP

Sí. I ja hem fet passes en aquest sentit, sempre que es respecti l'àmbit d'actuació de la Comissió Mixta i, en el seu moment, les responsabilitats inherents al Govern.

ERC

El procés de traspàs de les competències ha de ser transparent i no ha d'atendre a interessos partidistes. ERC està a favor de la creació de meses tècniques amb la presència dels sindicats com a membres amb veu, i de la constitució d'una comissió de seguiment formada pels grups parlamentaris.

ERC és partidària de crear quatre consells escolars, corresponents a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, que haurien de tenir el màxim protagonisme. El Consell Escolar de la Comunitat Autònoma exerciria una funció coordinadora i de síntesi.

ELS VERDS

L'assumpció de competències s'ha de fer amb totes les garanties: Per això és imprescindible crear meses tècniques que ajudin a dur a bon port les competències educatives de la nostra comunitat. S'han de crear consells escolars insulars i de comunitat autònoma en els quals hi han de ser presents els sindicats per tal de fer un seguiment i control de les tasques en política educativa.

UM

Estam d'acord amb la creació de meses tècniques integrades per directors de centre, inspectors d'educació, sindicats, professors i tots els col·lectius que formin part del sector educatiu per tal d'adequar el procés de transferència per exemple podria ser un secretariat de formació professional que estudiés els mòduls i adequar-los a les necessitats de les Illes que no són les mateixes en cada illa i tampoc respecte a l'estat. Els sindicats són en part representants del professorat i per tant la seva aportació és imprescindible.

En quant als consells escolars, creim important l'elaboració d'una llei que reguli la composició dels consells escolars i que prevegi un consell escolar per illa i un consell suprainsular que coordini l'acció d'aquests.

Sí, a una forma de consell escolar per a cada illa que actués com a orgue de decisió de les illes i una suprainsular per a tota la CA

PSM

És del tot imprescindible. I és una imperdonable irresponsabilitat del PSOE –administració estatal– i del PP –autonòmica– que encara no hagin estat creades. No és possible preparar l'exercici de les competències sense una informació exhaustiva i sense l'aportació de la reflexió dels diferents sectors educatius, tant des de la perspectiva tècnica com la social o la laboral. Tots els sectors hi haurien de tenir representació i desenvolupar-hi una activitat significativa.

En base de la descentralització que volem hi ha la necessitat de representació territorial. Municipis, illes, Comunitat Autònoma i cada un dels sectors socials que els integren han de tenir la seva veu en l'àmbit de l'educació. Els organismes consultius d'aquesta mena són imprescindibles per copsar el batec vital de la societat que, en definitiva, determina les actuacions de l'Administració, l'única raó de ser de la qual és servir aquesta societat.

ENE

Convé assumir les competències amb garanties de poder aplicar-les amb èxit des del primer dia. En alguns casos seria convenient la creació de meses tècniques que estudiassin l'aplicació pràctica dels diversos aspectes de les diferents competències educatives. En aquestes Meses haurien de ser-hi sempre presents representants dels sindicats més representatius d'acord amb el grau de representativitat demostrada en les eleccions per a la Junta de Personal.

Impulsariem la creació d'un Consell Escolar de la C.A. on haurien d'estar-hi representats els diversos sectors de la Comunitat Educativa (professorat, pares, alumnes, institucions, associacions d'empresaris, etc.).

Des del Consell Insular d'Eivissa i Formentera intentariem impulsar un Consell Escolar Pitiús per a assessorar en les matèries transferides en la seva gestió a aquest organisme.

Torre de l'Amor, 4 Apartat 142
Tel. (971) 724176 Fax 726252
07001 Palma de Mallorca

NOVETATS

DE L'EDITORIAL MOLL
EN EL CAMP DE L'ENSENYAMENT
DE LA LLENGUA CATALANA

Fins ara hi havia disponibles *Ansa per Ansa*, pel primer curs d'EGB, i la sèrie *CALIDOSCOPI* (*Llumeneret Blau, Alimara, Llanterna, Neó i Deiol 1, 2 i 3*) que abarca des del primer cicle de Primària fins al primer cicle d'ESO -el segon cicle està cobert pels Giny 1 i Giny 2-.

Aquestes obres segueixen vigents i disponibles, però els autors i l'editor han cregut convenient d'iniciar una nova sèrie de Llenguatge que reculli totes les aportacions de la més moderna metodologia de l'ensenyament d'idiomes.

D'una part, el llibre *Ansa per Ansa*, del qual en són autors l'equip format per Elisabet Abeyà, Maria Fortuny, Assumpta Mascaró i el dibuixant Andreu Terrades, ha estat actualitzat. Ara té un nou format i ha quedat dividit en tres quaderns que faciliten la possibilitat d'usar-lo en cursos diferents, des de l'Educació Infantil fins al segon curs del primer cicle de Primària.

Per altra part, els components del Seminari de Didàctica del Català de l'ICE-CENC (A. Artigues, R. Bassa, M. Cabot, R. Díaz, J. Lladonet, i I. Pastor), autors de la sèrie *CALIDOSCOPI*, han iniciat una nova sèrie titulada *ALBA*, el primer llibre de la qual acaba de sortir i ve a ser l'equivalent del *Llumeneret Blau* que s'usava a segon curs del Cicle Inicial.

D'aquesta manera l'Editorial Moll ofereix al professorat la possibilitat de triar entre una sèrie ben coneguda i experimentada, que -com hem dit- seguirà disponible, i la nova sèrie *ALBA*.

11.- Quin tipus de política educativa municipal desenvoluparia el seu grup? Oferiria programes educatius als centres escolars? Inclouria partides econòmiques per impulsar activitats extraescolars als centres?

Per altra part, crearíeu consells escolars municipals? Quin tipus de relacions es mantindrien amb els sindicats de l'ensenyament, AMPAs...?

EU

Com hem dit a la resposta anterior, es promourà la constitució d'aquests Consells Escolars, on hi haurà representació de les institucions locals, els consells escolars dels centres de la zona -sigui municipi, illa, o comarca- de manera proporcional, els centres de professors i recursos, les entitats socials com associacions de pares i mares, AA. VV., sindicats, estudiants, i organitzacions patronals representatives dels centres concertats.

Aquests Consells Escolars municipals tindrien una funció de proposta en ferm davant el Plenari de l'Ajuntament, o del Consell Insular, o de la C.A.

Tindrien funcions de: distribució de recursos materials prèviament assignats pel govern de C.A., en aquest sentit es primaria el principi de «discriminació positiva».

Optimització dels recursos humans de zona, equips psicopedagògics, de suport a la infància en els mitjans rurals, professorat de suport, logopedes, fisioterapeutes...

Proposta de planificació /modificació de la Xarxa de Centres escolars.

Criteris per a una racional política d'integració, tant de les minusvàlues psíquiques i físiques, com de les minories ètniques.

Orientació als centres de la seva demarcació en l'elaboració definitiva dels Projectes Educatius de Centre, en col·laboració amb els centres de professors i la inspecció tècnica.

Disseny marc d'activitats realitzades als centres en horari no escolar, així com la col·laboració del catàleg de llocs de treball remunerat i activitats voluntàries per l'adient cobertura d'aquesta funció.

Coordinació de la xarxa zonal, o illenca, d'escoles infantils i centres d'educació de persones adultes.

Planificació de l'oferta de formació professional, a totes les seves modalitats, en funció de les necessitats de desenvolupament socio-econòmic de l'entorn.

PSOE

Les Corporacions Locals, des del nostre punt de vista, tenen un paper protagonista per a millorar la qualitat d'ensenyament. Des de la nostra gestió a la Direcció Provincial d'Educació hem impulsat convenis amb els Ajuntaments en moltíssims aspectes: educació d'adults, programes de garantia social, pla d'obertura dels centres en horari no lectiu, construccions escolars i inversions en reformes d'edificis etc. Els resultats han estat, en general, molt satisfactoris, per la qual cosa, aquesta via d'actuació s'ha de potenciar i consolidar.

ELS VERDS

Els ajuntaments i les escoles han de treballar plegats. Per tant, els consistoris han de donar suport mitjançant partides pressupostàries, personal educatiu especialitzat i programes de dinàmica educativa, d'acord amb les necessitats i demandes de cada centre.

S'haurien de crear també els consells municipals per gestionar aquesta tasca. Hi haurien de participar sindicats, organitzacions no governamentals reconegudes per la seva tasca educativa (organitzacions ecologistes, d'ajuda al Sud, pacifistes, educació per a la salut, de prevenció)

UM

La política municipal d'Unió Mallorquina passa per una cooperació per a la creació i sosteniment dels centres docents públics. En aquest sentit participarem juntament amb altres institucions a ampliar l'oferta extraescolar fora de les hores lectives; en aquest camp una de les iniciatives importants serà la de la dotació de biblioteques escolars. Dins aquest àmbit també tenim previst establir convenis amb la Universitat de les Illes Balears per tal que els alumnes durant els seus estudis, puguin realitzar pràctiques o tesis de temàtica local.

PSM

La política municipal en matèria educativa del nostre partit no és només una hipòtesi de futur sinó que és una experiència que ja hem tingut ocasió de dur a terme.

Les actuacions que es despleguen són a diferents nivells, sempre des del diàleg amb els components de la comunitat educativa:

- * Assumpció de responsabilitats d'ordre material i de qualitat de vida -conservació i manteniment d'edificis, vigilància d'instal·lacions, actuacions de prevenció sanitària, educació vial, instal·lacions esportives, etc.
- * Col·laboració amb centres i AMPAs en oferta educativa complementària -esportiva, lúdica, artística, cívica, etc.
- * Promoció d'actuacions en matèria de normalització lingüística i cultural.

PP

Les relacions amb els ajuntaments, associacions de pares, sindicats, sector empresarial, etc. s'han d'accentuar i millorar.

ERC

ERC vol impulsar una política educativa als municipis centrada en els següents aspectes:

- suport en infraestructures i materials educatius a les escoles.
- promoció de programes d'activitats extraescolars i complementàries.
- ampliació i potenciació de les escoles d'adults.

La política per impulsar totes aquestes activitats hauria de basar-se en un tipus d'organització oberta, amb la participació dels diferents agents socials i amb un paper important dels sindicats de l'ensenyament.

ENE

És evident que som partidaris de la creació dels Consells Escolars a tots els àmbits; també al municipal. Creim que la representació del professorat, en aquest àmbit, hauria de sorgir directament dels mestres dels diferents claustres i no dels sindicats.

Estam disposats a impulsar activitats als centres, especialment per les tardes, aprofitant que la majoria dels centres d'Eivissa tenen jornada continuada, però depèn de les disponibilitats de cada Ajuntament, així com de les suggerències dels Centres, el que s'hagi de fer a cada lloc en concret.

Leopold Llobard. ENE

ALNO®

La cuina
menys comú
del mercat

PROCUINE STUDIO
MOBILIARI DE CUINA

C/ Cecili Metel, 5A
Tfs.: 71 75 61 - 71 06 49
Palma de Mallorca

12.- Relacions amb les conselleries de Catalunya i el País Valencià. Quin tipus d'accions promouríeu per impulsar-les?

PP

Des de fa temps impulsam reunions de coordinació, tant a nivell de Govern com a nivell de conselleries.

PSOE

L'establiment d'espais de cooperació institucional, especialment en les actuacions en matèria de normalització lingüística, amb les comunitats autònomes de la mateixa llengua pròpia, constitueix una proposta programàtica del nostre partit. Aquesta cooperació s'ha de realitzar des de la pluralitat i l'autonomia de cada Administració impulsant objectius comuns que afavoreixin les relacions interinstitucionals i promocionant marcs de comunicació entre les entitats civiques de les distintes comunitats.

EU

Estudi conjunt d'accions per a la necessària normalització lingüística, col·laboració en tots aquells aspectes que puguin ésser comuns en educació.

PSM

No és concebible una Conselleria d'Educació sense unes fermes relacions institucionals amb les conselleries dels països de llengua catalana.

Les relacions formals s'establirien al màxim nivell institucional i tractarien de desplegar col·laboració a tots els àmbits:

- * En relació a l'ensenyament en general: col·laboració en matèria de desplegament curricular, elaboració de materials curriculars, propostes d'innovació, intercanvi d'experiències, anàlisi de propostes –per exemple, Batxillerats i Formació Professional amb Catalunya–, intercanvis, etc.
- * En relació a la normalització lingüística: col·laboració estreta amb el SEDEC i el SERVEI DE SUPORT A L'ENSENYAMENT EN VALENCIÀ en matèries tan concretes com l'elaboració dels projectes lingüístics de centre, les propostes didàctiques de l'ensenyament de la llengua catalana, del tractament de llengües, dels plans intensius de normalització lingüística, de la immersió lingüística, de la formació i el reciclatge del professorat, l'intercanvi de publicacions i experiències, etc.
- * En relació a l'administració educativa: l'estudi de les solucions diverses als problemes idèntics –titulacions del professorat, requisits per a places, temaris d'oposicions, mobilitat del professorat, etc.

UM

En el decurs de la legislatura en què Unió Mallorquina va governar a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports el nostre partit sempre va mantenir uns contactes continus i fluidos amb les altres dos comunitats de parla catalana. En aquest sentit vam aconseguir l'homologació dels títols del professorat en llengua catalana, la qual cosa permet impartir classes indistintament a les tres comunitats. Seguint amb aquesta línia tenim previst col·laborar en el TERMCAT (Centre de Terminologia catalana), en l'elaboració de col·leccions científiques i en programes de reciclatge del professorat.

ELS VERDS

La intercomunicació entre conselleries d'Educació de Catalunya i País Valencià podrien resultar molt profitoses.

Per impulsar-la s'haurien de realitzar intercanvis d'experiències educatives entre centres educatius sobre projectes educatius curriculars, organitzatius, etc. Organitzar espais d'encontre (escoles, universitats d'estiu...) per promocionar intercanvis culturals i educatius contextualitzats en la Mediterrània. Promocionar intercanvis culturals amb altres països de la ribera mediterrània.

ERC

Mentre no existeixi l'estructura d'estat que els Països Catalans necessiten per a la seva normalització política, lingüística i cultural, caldrà promoure el màxim de cooperació entre les conselleries de la Catalunya continental –Principat i País Valencià–, el govern d'Andorra, el Consell dels Pirineus Orientals i la Conselleria d'Educació del Govern Balear.

ENE

Són molt necessàries les relacions permanents entre les tres Conselleries. S'haurien d'impulsar projectes per tal que els llibres de l'àrea social mostressin la realitat de tots els Països Catalans, no únicament l'àmbit reduït de la comunitat autònoma i així que l'autorització d'un text per a una comunitat signifiqués l'autorització automàtica per a les altres dues.

S'hauria, també, d'aprofundir en la tasca de conscienciació de la unitat de la llengua, independentment del nom que se li doni segons els llocs (eivissenc, mallorquí, ciutadallenc...).

Que totes les Conselleries, no únicament les de Cultura, treballassin conjuntament en la normalització i promoció de la llengua catalana, especialment en l'ús social en tots els àmbits.

EL DEBAT SOBRE POLÍTICA UNIVERSITÀRIA

Francesc Xavier Delgado

F

eia temps que s'anunciava un debat sobre política universitària al Parlament de les Illes Balears, i no fou fins el passat mes de març que tengué lloc aquest esdeveniment esperat per certs sectors de la comunitat universitària interessats a sentir dels polítics de la nostra terra quina universitat desitgen per aquestes illes.

Vaig sentir un esmussament especial en conèixer la convocatòria d'aquest debat i en veure que no es consultaven ni convidaven els diferents sectors representatius de la UIB: professors, personal d'administració i serveis i estudiants. Vàrem ser nosaltres mateixos, mitjançant el rectorat, que haguérem de sol·licitar una invitació per assistir-hi.

Malgrat aquesta entrada un poc inesperada, sentíem encara una certa curiositat en sentir l'anàlisi de la situació i perspectives de desenvolupament de la UIB una vegada arribades les competències. De les propostes dels diferents partits i de les resolucions aprovades després del debat m'han quedat tres idees que voldria compartir amb vosaltres des d'aquestes línies:

Primera.- DESCONEIXEMENT DE LA UIB DE L'ANY 1995

Dic això, perquè vaig sentir i llegir gran quantitat de despropòsits, que creia inimaginables, per part dels parlamentaris i governants de la nostra cambra autonòmica. El nostre president digué, per exemple, que hi havia una manca de professorat a la UIB degut al ràpid creixement del nombre d'alumnes. També considerarà que la UIB precisa un accés més fàcil, còmode, ben indicat i segur; voldria creure que això no significa que s'accelerará la construcció de l'autovia sense haver esgotat abans altres vies més econòmiques, ecològiques i sanitàries per augmentar l'accessibilitat, la comoditat, la facilitat i la bona senyalització dels actuals accessos al campus universitari de la carretera

de Valldemossa. Per si fos poc, el portaveu del PP demanà que es reclamassin a l'Estat inversions per 8 anys, al menys.

A més a més, hi hagué consens entre la majoria dels grups sobre la necessitat d'un Ens d'Educació a Distància més "nostre". No es plantejaren de treballar juntament amb la precària delegació provincial de la UNED a les Balears o mirant d'assumir d'alguna manera aquesta competència, per augmentar la qualitat dels serveis oferts als seus usuaris. Podia sentir-se una certa pudor de nacionalisme ranci i desfasat que posa per sobre "lo nostro" a allò millor pels estudiants de les nostres illes.

Per últim, resenyar que la 7a proposta del president per la futura UIB és tan necessària com improbable i li recordaria el que ens diu sovint el vice-rector Bennàssar: "caldria que distingíssiu el que és desitjable del que és possible". Senyor president, no podem tenir biblioteques, centres multimèdiacs, d'orientació... als diferents pobles de les illes si el pressupost de la UIB diuen que no basta per tenir la biblioteca de Sa Riera més hores oberta del que ho està.

Segona.- POQUES RESOLUCIONS CONCRETES

Una altra decepció fou la poca concreció en les propostes dels diferents partits, molts s'ompliren la boca del caràcter pluri-insular de la CAIB, de la especial atenció a la problemàtica específica dels estudiants de les illes germanes, dotació generosa de beques per acabar amb la discriminació i desavantatge dels estudiants de les illes menors, ... Sols un dels cinc grups parlamentaris va presentar propostes pressupostàries, però totes les seves propostes foren rebutjades.

Pel que es va sentir a l'antic cerele mallorquí, semblava que les biblioteques, les escoles adscrites, les beques, les extensions universitàries, etc. ens arribaran d'aquest gran manà que

és l'Estat en forma de transferència, com si fos sols ell qui hagués de finançar la UIB els vinentes anys i la CAIB no hagués de posar res de la seva part.

En aquest sentit, esperava dels nostres parlamentaris una empena més decidida en l'elaboració d'una Llei de finançament universitari que és d'extrema urgència i necessària pel desenvolupament de la UIB els propers anys.

Tercera.- ELS AGAFAM DE LA PARAULA

Vull que quedi clara la nostra disposició a participar, com hem fet en els darrers anys, a garantir uns ensenyaments superiors de qualitat que responguin a la realitat i a les necessitats dels residents en aquest arxipièlag.

És per això, senyor president, que l'agafam de la paraula i ja des d'ara li oferim la nostra col·laboració en un debat sobre el paper de la UIB i el seu finançament que proposa com a tercera de les seves propostes.

Igualment, senyors del PSM-EEM, consideram important la necessitat d'un model d'universitat més democràtica. En aquest apartat, vull recordar que una figura de pes en el seu partit com el senyor Sebastià Serra fou assessor del rector fins fa pocs mesos i, en conseqüència col·laborador d'aquesta gestió poc democràtica. Volem creure en les seves i no dubtin que a l'AUIB tenim tot un seguit de propostes per una UIB més democràtica on les persones s'expressin i treballin en llibertat.

Finalment, fem una crida als candidats al Parlament Autònic en les properes eleccions per tal que tinguin esment a no caure novament en propostes buides i es disposin a elaborar una imprescindible Llei de financiació per a la UIB i la dotin de les millors infraestructures i els mitjans necessaris per a la implantació dels Nous Plans d'Estudis. □

Estudiant de Psicologia i membre de l'AUIB

ENTREVISTA A ANDREU CRESPI

Ex Director Provincial del MEC a Balears

Joan M. Mas

Andreu Crespi deixava el càrrec al front de la Direcció Provincial el passat 6 d'abril, després de 12 anys d'ocupar el seu despatx en el Ptge. Joan XXIII. El fins aleshores degà dels directors provincials, deixà el càrrec per presentar-se com a diputat al Parlament balear, a la llista del PSOE.

Andreu Crespi Plaza va ser nomenat Director Provincial el febrer de 1983. Nosaltres, el dia set de març, vàrem tenir una entrevista (publicada a PISSARRA 35, juny de 1983) en la qual li vàrem plantejar una sèrie de qüestions que ara, 12 anys després, voldríem repassar.

– Sr. Crespi, en aquella entrevista primera li vàrem demanar quins eren els objectius generals que es proposava la nova Administració socialista i com es concretarien a Balears. Una vegada passats tots aquests anys, com creu que s'ha dut a terme aquella nova política que havia d'instaurar el partit socialista?

– Crec que els partits progressistes –i el Partit Socialista ho és– creuen encara que l'educació és un instrument per canviar la societat i jo crec que allò que s'ha anat fent ha estat amb la intenció d'aconseguir aquest objectiu. Tant la LODE com la LOGSE són lleis que tenen com a objectiu que l'educació sigui participativa, és a dir, que la democràcia entri en la gestió dels centres escolars, que els membres de la Comunitat Escolar, pares, professors i alumnes, puguin participar. Aquest és un aspecte important.

Un segon aspecte és dissenyar un sistema en el qual els alumnes puguin arribar al màxim de la seva potencialitat; és a dir, crear un sistema on cada alumne pugui tenir una atenció personalitzada, de manera que arribi el més enllà possible. Per tant, s'apunta cap a la igualtat d'oportunitats, la no discriminació i la màxima integració de tots els nins i nines.

– Això, a Balears, com s'ha concretat?

– El que he dit fins ara és a efectes d'ordenament general. A Balears feia falta una xarxa educativa més extensa i millor dotada. Ens trobaven en una situació de carència brutal. Podem recordar articles publicats pels col·legis de llicenciats i per vosaltres mateixos a PISSARRA en què es demostrava que Palma era de les capitals que comptava amb menys instituts públics per nombre d'habitants. Aquí s'ha hagut de fer un esforç suplementari en construcció de centres i, consegüentment, en dotació de mobiliari, equipament i professorat. Per tant, ara ens trobam en una situació possiblement millor que la d'altres comunitats tota vegada que tenim una xarxa relativament nova, que encara avui no està completada i que, s'haurà de seguir incrementant durant aquests anys, per tal d'implantar la LOGSE.

– Però també és veritat que la nostra és una de les comunitats que compta amb més ensenyament privat...

– És evident. Això és fruit de la nostra història. Aquí el volum d'ensenyament privada és més alt que en altres comunitats. La LODE va permetre l'existència de tots aquests centres concertats tan poc uniformes, que van des d'aquells que fan un magnífic servei a barriades, amb una vocació clara de servei als ciutadans, a altres que són més elitistes, fins i tot un d'ells ja des d'un principi es va desmarcar del sistema de concerts, perquè el que els interessava era el negoci de l'oferta privada.

– En aquell moment li vàrem preguntar sobre la necessitat i la voluntat per part seva de fer un estudi de les necessitats educatives de Balears.

– Possiblement quan jo vaig fer aquesta afir-

mació va ser des d'una certa inexperiència. L'estudi que es va fer era sobre el model de la Llei General de l'any 70. Durant aquest temps, però, s'han produït uns canvis d'ordenament bruts. La xarxa que es contempla, és una xarxa a tres anys vista, que posa damunt la taula una oferta bastant completa: l'educació primària està completa com a oferta, l'educació secundària obligatòria, batxillers, més una oferta de formació professional que no es pot mantenir mai estàtica perquè és el propi mercat laboral, la saturació de determinades professions ens pot obligar a tancar coses i a obrir-ne unes altres.

– Com valora les relacions que durant aquest llarg període ha mantingut amb els sindicats de l'ensenyament?

– Jo les valoro com a positives. Al marge dels resultats d'aquests contactes, els sindicats us queixàveu de ser tractats amb un cert despotisme per part de l'Administració, avui en dia existeixen els mecanismes de participació institucional com a dret de les organitzacions sindicals. Hi ha uns mecanismes de participació permanent (com són les Juntes de Personal, les diferents Comissions que entenen temes d'educació). Diria que, en general, les relacions amb els sindicats han estat cordials. Però, en la valoració d'allò que els sindicats han aportat a la transformació educativa aquí ja he de ser més crític. Com passa amb tota organització, partit o amb la mateixa Direcció Provincial allò que diuen les bases, allò que diu un professor no

sempre coincideix amb allò que els seus representants o la pròpia Administració transmeten, després d'un procés d'anàlisi. Supòs que això és normal, tota vegada que els individus com a tals expressen la seva visió dels problemes i les seves solucions particulars i una organització com és un sindicat té una visió molt més global.

En definitiva, crec que el Ministeri juntament amb les organitzacions sindicals, cada un dins el seu àmbit de responsabilitats han anat conformant aquesta transformació del sistema educatiu, que no és segurament la que hauria fet cada un dels sindicats –les seves posicions tampoc no són unitàries en molts d'aspectes–, i en la qual el Ministeri també ha cedit després d'escoltar als sindicats. El producte és, per tant, fruit d'aquest tipus de relació.

– Hi ha hagut moments més conflictius. Voldriem recordar, per exemple, el tema de les comissions de baremació i de formació, que varen provocar fortes tensions entre la Direcció Provincial i el nostre sindicat. Quines mesures deixaria de prendre, si pogués?

– És evident que després de 12 anys te'n peneixes de certes actuacions o penses que ho hauries pogut fer d'una altra manera. Un s'equivoca bastant sovint, és veritat; ningú no ho fa tot bé sempre. És evident que les estratègies que s'han seguit no sempre han estat les correctes; ara bé, diria que al final de la majoria d'aquestes tensions n'han sortit coses positives.

Sobretot, el que un no ha de fer és trevalar dues vegades amb la mateixa pedra; tot bon professor ha de ser també bon alumne i aprendre les lliçons que li donen els errors.

“Personalment no don cap suport a l'ordre sobre l'ús del català, tota vegada que no pretén aconseguir la normalització lingüística a tots els centres.”

– Tema del català. Després de 12 anys, com resumeix l'actuació de la Direcció Provincial sobre la qüestió de l'ensenyament de i en català?

– De català, s'ha fet allò que crec que s'havia de fer. Una vegada promulgada la Llei de Normalització Lingüística, es va produir en un període relativament curt – dos cursos acadèmics – l'equiparació a tots el efectes de l'ensenyament en català. Una altra cosa és la referent a l'ensenyament en català. Ens trobam amb una nova legislació que suprimeix l'autorització prèvia, però que no garanteix que els projectes lingüístics compleixin la finalitat amb la qual se suposa que han de ser pensats. És evident que aquesta revista es publicarà quan jo ja no seré director provincial, i després d'haver-me mantingut al marge d'opinar d'aquesta ordre per un respecte institucional, ara he de dir que personalment no don cap suport a aquesta ordre, tota vegada que no pretén aconseguir la normalització lingüística a tots els centres. Sabem que en els centres públics aquesta normalització anirà caminant, gràcies sobretot a voluntat del professorat preocupat per la qüestió, però no serà així en els centres concertats on els projectes lingüístics poden arribar a ser una espècie de paròdia de projecte lingüístic i ningú no els podrà dir que aquell projecte no és vàlid.

– Per què des de la Direcció Provincial, quan realment podia incidir en el tema, no es va pronunciar? Hi ha qui diu que des de la DP s'intentava impossibilitar la normalització en els centres...

– Jo diria que d'això no n'hi ha cap prova. És veritat que s'hagués pogut fer més, però la DP ha creat dins la seva estructura orgànica un departament de normalització lingüística que té com a finalitat donar suport a les iniciatives dels centres com a assessorament; pràcticament hem normalitzat la documentació que va cap als centres; s'ha creat una petita unitat de suport als centres que fan immersió lingüística. S'han fet coses. Hem de pensar, però, que les competències en matèria d'ensenyament en català són del govern de la CA i, així com el Ministeri exigeix un respecte per les seves competències, reciprocament ha de respectar les decisions del govern i ha d'estar, com a gestor que és del sistema educatiu, a disposició de complir aquelles instruccions que des d'allà se li donin.

– Quines són les dificultats que poden existir a l'hora de treballar conjuntament (Direcció Provincial i Conselleria)?

– Les dificultats, a vegades, no són de caire profund i ideològic, sinó pràctiques, en el sentit que aquell que sap que té les competències per fer determinades coses, les fa i considera que no és necessari perdre el temps consultant l'altre. L'altre, per la seva part, pot pensar que li és més còmode desmarcar-se i dir que amb aquella qüestió no hi ha tingut res a veure i, per tant, tota la responsabilitat és pels altres. Pel que jo he vist, aquestes corresponsabilitats, és complicat que funcionin bé. De tota manera ens trobam en un moment en què s'han posat uns elements per tal que institucionalment el Govern de la Comunitat Autònoma formi part de totes les comissions que tenen incidència sobre el sistema educatiu, per tal que puguin exposar la seva opinió i que aquesta pugui ser tenguda en compte a l'hora de prendre decisions.

– S'ha avançat en el tema de descentralització burocràtica?

– Efectivament, el Ministeri ha anat delegant funcions en els directors provincials i, per una altra part, i a mesura que han passat els anys i un ha anat guanyant en experiència també ha anat agafant unes pinzellades d'heterodòxia que a vegades ens ha posat en compromís davant els nostres caps de Madrid, però sempre amb la saníssima intenció que les coses funcionin millor i adequant aquelles disposicions generals a les nostres peculiaritats. Això segurament només ho pot fer un quan ja dur molts d'anys i es pot arriscar un poc més.

Respecte a la descentralització a Menorca i Eivissa crec que ho hem arreglat d'una manera pràctica i eficaç. És veritat que no existeix la figura administrativa d'una subdelegació o delegació insular, però, a la pràctica el fet que hi hagi una oficineta administrativa, més uns inspectors que assumeixen sovint un paper de subdirectors provincials –cosa que els he d'agrair, perquè no és la seva tasca–, ha fet que la cosa es descentralitzés bastant. És evident, però, que hi ha aspectes difícilment assignables a subdireccions provincials, com són les assignacions econòmiques, sobretot en temes de personal i de substitucions, que crec que ens crearien més desavantatges que avantatges.

A mesura que un ha anat guanyant en experiència, ha guanyat també unes pinzellades d'heterodòxia... sempre, però, amb la saníssima intenció que les coses funcionin millor.

– Una de les prioritats que vostè es va fixar quan va començar era l'Educació d'Adults, actualment, però, hi ha la sensació que aquesta s'està desmantellant. Què hi ha de tot això?

– Diria que no és així. Precisament pensam mantenir tot el que hi ha i adequar noves ofertes per a l'aplicació de la LOGSE. No hem d'oblidar que l'Educació d'Adults ha seguit fent el que era el Graduat Escolar, preparació per a proves no escolaritzades, proves d'accés a la universitat. Ara hem de progressar cap a l'obtenció del Graduat en Educació Secundària i això es farà per dues vies: una, la mateixa xarxa d'Educació d'Adults, i l'altra serà la via del batxillerat nocturn i el batxillerat a distància. Aquestes dues vies, més la formació Professional, han de servir per oferir diverses possibilitats a l'alumnat potencial. En definitiva, és cert que el Ministeri no té la intenció de reduir l'Educació d'Adults, sinó més aviat de possibilitar que els adults que no tenen les titulacions adients, puguin aconseguir-les.

– Des del moment del seu nomenament, l'STEI li va plantejar la qüestió del concurs per illes. Aquesta aspiració s'aconseguí un any abans de la seva dimissió. Què en pensa? I de les oposicions de Secundària a les Illes...?

– Encara no he entès molt bé això del concurs per illes. Un dels problemes, és la manca d'abastament humà a Eivissa i Formentera. Donada la manera de ser dels mallorquins, perquè un professor d'aquí volgués anar a Eivissa a quedar-s'hi com a definitiu farien falta uns incentius econòmics molts grans. És molt difícil que els mallorquins vulguin anar a Eivissa i quedar-s'hi. En conseqüència, ens podríem trobar amb uns excedents importants a Mallorca i Menorca i uns dèficits a Eivissa i Formentera. Circumstancialment es poden trobar solucions a aquest tema.

Les oposicions, efectivament, ja es fan aquí, exceptuant determinades tecnologies que tenen molt poca incidència en el nostre professorat.

– Per acabar, quin consell li pensa donar al nou Director Provincial.

– Que tenguí molta de paciència. Que escolti, reflexioni i que no es posi nerviós. També haurà de tenir en compte que la veritat no està sempre en un mateix, sinó que moltes vegades està més de la part del teu interlocutor. Un no es pot tancar en posicions de supèrbia.

– Agraïm que ens hagi concedit aquest temps i esperam que en el futur pugui seguir col·laborant amb la nostra revista.

– Jo també esper poder anar estructurant unes reflexions sobre la globalitat del sistema educatiu i les estratègies per dur-les a terme i algun dia fer-les-vos arribar. □

ANGLÈS A ANGLATERRA

ESTIU 1995

**AMB FAMÍLIES O
EN RESIDÈNCIA
3 o 6 SETMANES**

PER A JOVES DE 10 A 21 ANYS

PRIMER TORN: del 3 al 24 de juliol
SEGON TORN: del 24 de juliol al 14 d'agost

INFORMACIÓ:

DIRECCIÓ GENERAL D'EDUCACIÓ
C/ DE SANT FELIU, 8-A • PALMA
TEL. 17 65 00

CURSOS SUBVENCIONATS PER:

GOVERN BALEAR

**Conselleria de Cultura, Educació
i Esports**

Entrevista a Bartomeu Llinàs, nou Director Provincial del MEC a Balears

"És fonamental recuperar la il·lusió del professorat"

Joan M. Mas

Bartomeu Llinàs Ferrà acaba de prendre possessió del càrrec de Director Provincial del MEC a Balears. Succeeix a Andreu Crespí que va deixar el càrrec per presentar-se com a candidat a les properes eleccions autonòmiques. El nou responsable del MEC es declara continuador de la línia de n'Andreu Crespí i afronta la seva tasca amb l'objectiu prioritari de dur endavant la implantació de la LOGSE.

Tot just haver pres possessió, Bartomeu Llinàs ens ha rebut per contestar una sèrie de preguntes que li planteja PISSARRA.

– Quins són els objectius inicials del nou Director Provincial?

– En aquest moment de presa de possessió del càrrec, després que el meu antecessor hi ha estat durant tants d'anys i que no existeix una causa de canvi polític, ni de gran pertorbació dins el món social ni educatiu, la meua postura inicial és una postura continuista de la tasca realitzada per n'Andreu Crespí. N'Andreu Crespí, en el moment de deixar el càrrec, tenia entre mans una tasca important: la implantació de la LOGSE. Aquest és, doncs, l'objectiu prioritari i immediat de la Direcció Provincial: que la LOGSE es vagi implantant de la millor manera possible i d'acord amb les nostres peculiaritats i amb les particularitats de cada una de les illes.

– De cara a l'assoliment d'aquest gran objectiu, quines són les dificultats i les mancances que s'entreveuen?

– La meua primera impressió és que actualment la infraestructura del Ministeri a Balears és enormement favorable a aquesta implantació. Per dues raons: Primera, pel que fa a la part material, pens

que els edificis són els adequats. Per altra banda, en quant al professorat, és clar que hi haurà d'haver una redistribució i uns moviments interns.

Hí ha, però, un aspecte que no serà fàcil, és el que fa referència a la Secundària Obligatòria. Aquí hi haurà d'haver unes remodelacions i gran moviment intern de professorat. És allà on s'haurà de fer més feina en comissions, formades no tan sols pels tècnics del Ministeri, sinó també per representants d'altres estaments de la comunitat educativa. Aquest tram, dins el context d'implantació de la LOGSE, és un tema fonamental.

– Respecte al tema de normalització lingüística, com pensa actuar des de la Direcció Provincial?

– Aquesta és una competència específica de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, per tant, en aquest tema no vull manifestar-me. Com a competència seva, que facin el que creguin que han de fer. Per altra part, vull dir que per tot el que ens afecta a nosaltres, al funcionament intern de la DP, sí que pens potenciar la normalització lingüística. Aquí tenim un gabinet i una assessoria tècnica amb unes persones qualificades amb les quals tenc intenció de reunir-me i parlar per tal de potenciar en la mesura que es pugui la plena normalització lingüística a nivell de Direcció Provincial.

– De cara a la propera transferència de competències en matèria educativa, com es preveuen les relacions entre el Ministeri i la Conselleria?

– El tema de transferències l'ha dut directament fins ara el Director Provincial anterior; particularment ni com a Inspector, ni com a Cap de la Unitat de Programes, abans, no he entrat en aquest tema. En aquests moments,

però, no em queda més remei que afrontar aquestes relacions com a part de la meua feina quotidiana. Personalment pens que no hi ha d'haver cap tipus de problema, tota vegada que les persones que estan al front de la Conselleria han estat companys meus, independentment de la seva militància política o les seves planificacions. El Director General d'Educació ha estat company a l'Inspecció i tenc amb ell una relació fluida. Amb el Conseller, per altra banda, la relació ve encara de molt més enrera, dels meus temps com a mestre o com a director de centre o, fins i tot de quan jo treballava d'auxiliar administratiu dins aquesta casa. Les relacions a nivell personal no tindran cap problema de principi. A nivell institucional, s'hauran d'emmarcar i hauran de complir allò que es preveu en els pactes establerts a nivell de Ministeri i a nivell del Pacte Autonòmic.

"L'any 1976, juntament amb diferents persones que actualment estan a distints sindicats i en distintes militàncies, coordinàrem aquelles mogudes grosses de la transició política que després desembocaren en els sindicats"

– Com seran les relacions del nou Director Provincial amb els sindicats?

– Només us diré que l'any 1976 jo vaig formar part del moviment unitari de professorat, quan encara no existien els sindicats, i juntament amb diferents persones que actualment estan a distints sindicats i en distintes militàncies, coordinàrem aquelles mogudes grosses de la transició política que després desembocaren en uns sindicats, majoritari com és l'STEI o altres com són FETE-UGT, CCOO o ANPE. És dir, el tema sindical no em preocupa en absolut, per una raó: jo hi he participat, primer com a pre-sindicalista i després, quan es varen crear els sindicats, vaig prendre l'opció d'afiliar-me a un sindicat, no precisament a l'STEI, però a FETE. Sigui quina sigui l'opció triada, el que està clar és que som partidari del sindicalisme; per tant, no crec que hi hagi d'haver cap tipus de problema amb els sindicats.

– Per acabar, quin és el missatge del nou Director Provincial als components de la comunitat educativa: alumnes, pares i professors?

– Parlant dels alumnes, tenc en compte que allò que els pugui dir als més petits i als de Primària és molt diferent que el que els diria als de Secundària. La formació inicial, a Infantil i Primària, hauria de ser bàsicament lúdica; s'està formant un ciutadà que ha d'anar millorant com a persona, i, mentrestant els seus objectius són de trobar-se bé a dins l'escola, d'aprovar les assignatures, les relacions familiars, etc. Els alumnes de Secundària tenen uns interessos diferents, relacionats amb el seu futur professional; a ells el que els diria és que es comprometin. Crec que s'ha de passar de l'època del passotisme a l'època dels valors; valors que han de ser cercats i descoberts per la mateixa persona i que han d'implicar un compromís de participació activa dins la societat. Pens que a través dels centres els hem de donar la possibilitat per començar a exercitar tota una sèrie de drets i de deures que després s'han de traslladar a la

seua via professional.

Pel que fa als pares, és evident que hi ha hagut un important increment de la seva participació en els òrgans de govern dels centres, gràcies a la LODE, sobretot, i de la LOGSE, que els permet una presència important en la vida quotidiana dels centres. Em deman per què aquest model participatiu no s'exporta a altres ministeris, com el de Sanitat, per exemple, del qual tots en som usuaris.

El que més voldria remarcar és el meu convenciment que qualsevol reforma, qualsevol cosa que es vulgui fer, encara que hi hagi els alumnes i els pares, si no es compte primordialment amb el professorat no hi ha res a fer. Per tant, encara que es facin cursos de formació i que s'hagin aconseguit coses que abans no es tenien, com són els CEPs, possibilitats d'actualitzar-se, llicències per estudis, que fa uns anys eren utopies; a més de tot això, encara fa falta alguna cosa més perquè es recuperi la il·lusió del professorat. Si no ho aconseguim, difícilment es podrà tirar endavant. □

Currículum Vitae

Bartomeu Llinàs Ferrà (Esporles, 1952).

- És Mestre de Primera Ensenyança i Llicenciat en Filosofia i Lletres.
- Als 18 anys treballà com Auxiliar Administratiu a la Direcció Provincial del MEC.
- Com a mestre, ha estat destinat al C.P. Eugenio López i al de Lloseta, i com a Director al C.P. Rafal Nou (1977-83).
- Ha estat Director de diferents Centres de Vacances Escolars (Selva, Biniparratx, Formentera).
- Durant el curs 1984-85 fou Director del Centre de Recursos de Palma.
- Durant el període 1986-1991 fou Cap de la Unitat de Programes Educatius de la DP de Balears.
- Des de 1991 és Inspector en el SITE de la DP a Balears.
- L'any 1993 va obtenir plaça per Concurs-Oposició en el Cos de Professors d'Ensenyament Secundari.
- Des del 27 d'abril ocupa el càrrec de Director Provincial del MEC a Balears.

UNES 1300 PARAULES

A L'ENTORN DEL PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE

Miquel Sbert i Garau

Quan, en una diplomàtica missiva, el bon amic Joan M Mas ens convidava a un seguit de col.laboradors de PISSARRA a contribuir amb unes ratlles a aquest número de la nostra revista, afegia un nota bene al.leccionador: "L'extensió de l'article, deia, no hauria d'excedir les 1300 paraules". El creure, diem en el bell català de Mallorca, és criança.

NINGÚ no dubta, a hores d'ara, que la problemàtica de l'elaboració i posterior execució del PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE (PLC) és un dels temes més apassionants i més arriscats entre els que comprometen la vida dels nostres centres escolars. Entre nosaltres, la normativa sobre la qüestió, apareguda el mes d'agost de 1994 ha generat tot un seguit de reaccions apassionades, moltes d'elles més pròperes a la indignació que a l'entusiasme.

L'imperatiu legal convoca els centres a l'elaboració del propi PLC, "base per al tractament de les llengües als centres escolars i per a l'increment de la presència i l'ús de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a llengua vehicular de l'ensenyament". Aquesta obligació, que comentarem només des del seu vessant normatiu i no des d'altres possibles—pedagògic, didàctic, normalitzador, de coherència, etc.—, suposa una resituació, si més no en una respectable quantitat de centres docents—públics i privats— de l'estatus de les llengües oficials de les Illes. No és possible, des de la vigència de l'ordre, mantenir inalterada una si-

tuació de menysteniment o d'absència de la llengua pròpia del territori en els àmbits formals del centre. La definició de l'opció lingüística del centre esdevé inevitable perquè no es pot eludir la presa de decisions quant a l'establiment d'unes regles de joc en els usos formals de les llengües oficials —"haurà de preveure la progressiva implantació de la llengua catalana en l'ensenyament i en els actes administratius, socials i culturals"—. Unes regles de joc que, tot i la no fixació de terminis normatius, vénen condicionades per la LLei de Normalització Lingüística (LNL) —recordem que l'ordre és la via de compliment de les disposicions de decret 74/1986 i aquest, per part seva, és la concreció de la LNL en el sistema educatiu.

Delimitar els camps, els usos lingüístics, optar per una o altra llengua com a vehicular de l'ensenyament, etc. etc. impliquen, incluíblement per part dels centres, la definició, en termes funcionals, de quina és la primera llengua del centre, quina la segona i quina la tercera —i d'altres possibles—. Els objectius a assolir, dins el marc ampli de la competència lingüística i de l'aculturació, seran diferents—complementaris en algun cas— i, conseqüentment, d'això se'n derivaran unes conseqüències organitzatives específiques.

Els centres, en formular la seva opció lingüística en el marc de la LNL, assumeixen un compromís que suposa per una part, modificacions actitudinals i conductuals i, per l'altra, l'adopció de mesures de planificació—disseny, optimització de recursos humans i materials, temporització, avaluació, mesures correctores, etc.—. L'organització del centre és afectada substancialment en incorporar a la seva essència l'opció lingüística —com ho és també, naturalment, quan assumeix altres principis educatius fonamentals que, juntament amb els lingüístics, configuren els trets d'identitat que el centre vol com a seus i malda per assolir—. Si no hi ha compromís i actuacions, la formulació de principis serà una estèril declaració d'intencions, sense cap més conseqüència que el man-

teniment de l'*statu quo* i els perills d'anorreament lingüístic i cultural que això comporta.

El compromís dels centres exigeix però, per raons de mínima coherència, una qüestió prèvia. Els centres docents són convocats —obligats— per l'Administració responsable a elaborar el seu particular PL. A definir-se lingüísticament parlant i a actuar en conseqüència. Ara bé, l'autodefinició exigida, ¿a quins principis programàtics respon? ¿Tenim perfilat, com a cos social, un projecte lingüístic col·lectiu on poder emmarcar els plantejaments individuals dels centres? ¿Té el sistema educatiu, com a conjunt, clarament establert quin ha de ser el seu propi projecte lingüístic? En el camp dels valors cívics, culturals, educatius, etc. la LOGSE podria ser un exemple vàlid de com existeix, ni que sigui sumari, un projecte educatiu, social i de sistema ¿Existeix, a nivell lingüístic, a les Illes un model correlatiu?

No som l'únic ni el primer —de fet, copii— a afirmar que l'ordenament jurídic —Constitució espanyola, Estatut de 1983, LNL de 1986—, tot i llurs mancances, possibiliten la formulació d'un projecte lingüístic de les Illes Balears —no de qualsevol projecte lingüístic—. En alguna ocasió ha estat formulat aquest projecte en termes semblants al següent: l'estructuració d'una comunitat de ciutadans que, amb independència de la seva llengua familiar, puguin viure en la llengua pròpia del territori —la LNL, recordem-ho un cop més, basa en el principi territorialitat l'oficialitat del català a casa nostra— i dominin la llengua oficial de tot l'Estat. I això amb el respecte més escrupolós dels drets lingüístics individuals de tots i cada un dels ciutadans.

Quant al projecte lingüístic del sistema educatiu, no pot entrar en contradicció amb l'anterior. N'hi ha prou de llegir el títol II de la LNL per tal de constatar que tal projecte ha de permetre l'assoliment de la màxima competència en ambdues llengües oficials i recorda que la base de l'oficialitat del català rau en el fet que és la llengua pròpia d'aquí. Altres normes generals fan que calgui considerar també la com-

petència adequada en alguna –o algunes– llengua estrangera.

La situació d'absoluta minorització de la llengua pròpia del territori fa molt difícil que els propòsits configurats en aquests projectes lingüístics puguin cobrar carta de naturalesa amb plantejaments ambigus o no intervencionistes en favor de la llengua situada en la posició més feble.

Davant una realitat semblant les preguntes –i/o les contradiccions– brollen a dojo: l'ordenament jurídic, les administracions, l'Administració, en definitiva, que obliga els centres a definir-se lingüísticament i a adoptar les mesures per portar a terme els propòsits normalitzadors, després del propi marc legal, ¿compta també amb la necessitat de definició lingüística del propi sistema i amb l'adopció de les mesures idònies per satisfer aquesta necessitat?

¿Quina és, realment, l'opció lingüística que el sistema educatiu fa seva? ¿Quina volen les administracions, l'Administració, que sigui, en

termes funcionals, la llengua primera del sistema educatiu? ¿Assumeixen la lletra de la LNL? ¿Amb quin esperit? ¿És coherent exigir a les parts, els centres, quelcom que el conjunt, el sistema, no explicita?

Sense una presa de postura clara –molts opinaran que n'és de clara la postura– és difícil de concebre l'arbitri de mesures tendents a la solució d'un problema –la normalització lingüística, en el nostre cas–. ¿És excessiu, ja sé que d'il·lusori n'és, demanar a les institucions responsables la mateixa coherència, una sistemàtica paral·lela a la que elles exigeixen?

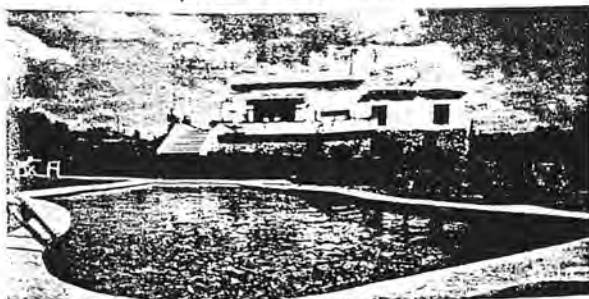
Sense una dinàmica institucional constatable es fa molt difícil de formular previsions optimistes, per molt que hom les desitgi. Només els interrogants, reiterativament, se'ns imposen: ¿La indefinició pot tenir com a conseqüència la clarificació? ¿És la incoherència la base idònia per a la coherència? ¿Com encaixa que la base implementi mesures quan la superestructura no ho fa? ¿Es pot planificar el

contingut quan el continent no planifica? ¿Quin resultat final podem obtenir amb la suma d'unes parts heterogènies i caòtiques?...

A lllindar (?) d'unes tan anunciades com poc tangibles transferències no ens caldria, no caldria que les institucions responsables de fer efectius els nostres drets ciutadans, mitjançant el ple desenvolupament de la legislació amb què, sobiranament, ens hem dotat, fossin conseqüents –amb tota la prudència, però sense tanta cautela– i investissin, seriosament, planificadament, l'elaboració del projecte lingüístic que, com a poble, ens hem atorgat? □

Sant Jordi, 30 de març de 1995

Confii la construcció de la seva piscina o pista de tennis a uns autèntics professionals

TECNOSPORT

C/ Gremi dels Boters, 19 - 07009 Palma
Telèfon: 43 02 00 Fax: 42 14 80

SANICALOR
SALES DE BANY

SANITARIS, CALEFACCIÓ,
AIRE CONDICIONAT,
CERÀMICA, GRES,
ACCESSAORIS DE BANY

Exposició

Ausiàs March, 38
Tl. 29 12 64
Fax 29 12 65
07003 Palma de Mallorca

Exposició, oficines i
magatzem

Gremi dels Boters, 19
Tl. 43 02 00
Fax 43 14 80
07009 Palma de Mallorca

PEDAGOGIA LLATINOAMERICANA

Pio Maceda

Quan escrivim sobre educació, amb freqüència citam els teòrics dels països desenvolupats. Gairebé mai apareixen referències al que es fa en el Tercer Món o en els països en vies de desenvolupament.

L'assistència a l'Encontre per la unitat dels educadors llatinoamericans, que ha tingut lloc recentment a l'Havana, en una delegació de la *Fundación Cooperación y Educación* (FUNCOE), m'ha permès descobrir que compartim molts d'elements del discurs. I m'atreviria a dir que hi ha idees autòctones d'Amèrica Llatina capaces d'enriquir el nostre.

És molt difícil fer síntesis, i en cas d'aconseguir-ho, se sap que es tracta de línies molt generals que només reflecteixen una part de la realitat. Correr el risc d'expressar en unes quantes línies el més útil que vaig percebre en aquest encontre de més de quatre mil delegats i delegades de tots els racons d'Amèrica i d'alguns països europeus.

Quines idees compartim? Què ens poden aportar els companys i companyes de Cuba, Argentina, Mèxic, Colòmbia, Brasil...?

Pel que fa al que compartim, vull deixar constància que, tot i que la seva realitat és molt diferent a la nostra, utilitzen conceptes equivalents, tota vegada que les idees de l'Escola Nova arribaren allà i allà hi han tingut continuadors que les han adoptat i enriquit, tal com ha ocorregut amb la literatura, l'arquitectura, la música, etc. Aquesta recreació té algunes aportacions originals, com és el cas del que es relaciona amb la creativitat. Si la literatura, les festes o l'artesanía mostren una mescla de colors, sensacions i vivències, la teoria educativa no ha quedat al marge d'aquesta potencialitat. Un altre tret, proper a l'anterior, és el relatiu a una gran unitat ment-cos, que arriba al seu millor nivell a Brasil, Cuba, i en general, als països amb presència significativa de la raça negra, impregnats per la cultura del cos que dugueren els esclaus africans. També és més positiva la relació naturalesa-cultura. Si per a nosaltres l'important és que els coneixements científics es posin al servei d'un desenvolupament soste-

nible, ells posen l'èmfasi en la necessitat de rescriure la història per tal que les persones se sentin orgulloses de la pròpia cultura; d'aquesta manera abandonaran el model depredador del consumisme per recuperar hàbits del passat més respectuosos amb el medi.

Per què a Espanya ens miram sobretot en els models anglosaxons? Cal que analitzen les aportacions d'aquests i, al mateix temps, ens serà de gran utilitat analitzar els plantejaments dels nostres companys i companyes llatinoamericans.

Si en el nostre país admiram la figura de Giner de los Ríos, a Amèrica llatina és molt

valorada la dimensió pedagògica del cubà José Martí, el qual, per exemple, defensava que "les nines han de saber el mateix que els nins per poder parlar amb ells com a amics", malgrat la clara divisió per sexes que es reflecteix també en el seu discurs.

En la nostra pedagogia pesa més el que és científic que el que és històric. El constructivisme és el model funcional que explica l'adquisició d'hàbits i coneixements. Sense dubte, però, hi sortirem guanyant si el completéssim amb trets tan humans com la creativitat, la unitat ment-cos o la relació naturalesa-cultura. □

STE de Madrid

ESPECIALISTES EN ARTICLES DE
MUNTANYA, CAMPING, ESQUI I ESCALADA

ES REFUGI

Pl. Palou i Coll, 10 (Banc de s'Oli)
Telèfon 71 67 31
07002 Ciutat de Mallorca

L'Educació a Cuba

Pere Polo Fernández

"No se puede combatir con más seguridad la tiranía que transformando las condiciones intelectuales y morales del pueblo"

Pedro José Varela

"Y pensamos que no hay mejor sistema educativo que aquel que prepara al niño a aprender por sí ..."

José Martí

Com ja dèiem a l'anterior número de *PISSARRA*, entre els dies 6 i 10 de febrer es va celebrar a la ciutat de l'Havana l'encontre per la unitat dels educadors/es latinoamericans "Pedagogia 95".

La situació actual duu a l'empobriment sistemàtic i inexorable d'Amèrica Llatina; a la dura realitat d'un deute extern impagat i impagable. Hem sentit parlar sovint de les bondats del sistema educatiu cubà, de la sanitat... però pens que el millor és mostrar què és i com s'organitza el sistema educatiu cubà.

Com a fet significatiu hem de destacar que des del començament de la Revolució hi ha hagut una estreta vinculació entre el treball i l'estudi. Aquesta combinació estudi-treball és una de les claus del sistema educatiu cubà. El binomi instructiu i educatiu no es dona de manera aïllada sinó que és una interrelació en la pràctica diària. D'aquesta manera, l'alumne consolida en el taller allò que ha après a l'aula, tot comprovant a la pràctica els coneixements teòrics adquirits a l'escola, cultivant amb les seves pròpies mans el camp o relacionant-se amb la fàbrica i amb els obrers, aprenent com és el treball i valorant la seva importància social i econòmica.

Des de petits es comença la formació laboral dels alumnes. Així, en els Cercles Infantils es realitzen tasques senzilles per tal d'adquirir hàbits i habilitats, o bé juguen a la imitació de les professions dels seus majors.

A l'Educació Primària, a la vagada que fan diferents treballs en cartró, metall, fusta... participen en tasques industrials molt senzilles. Durant aquesta època tots els escolars participen en feines agrícoles, tant en horts escolars com en parcel·les productives.

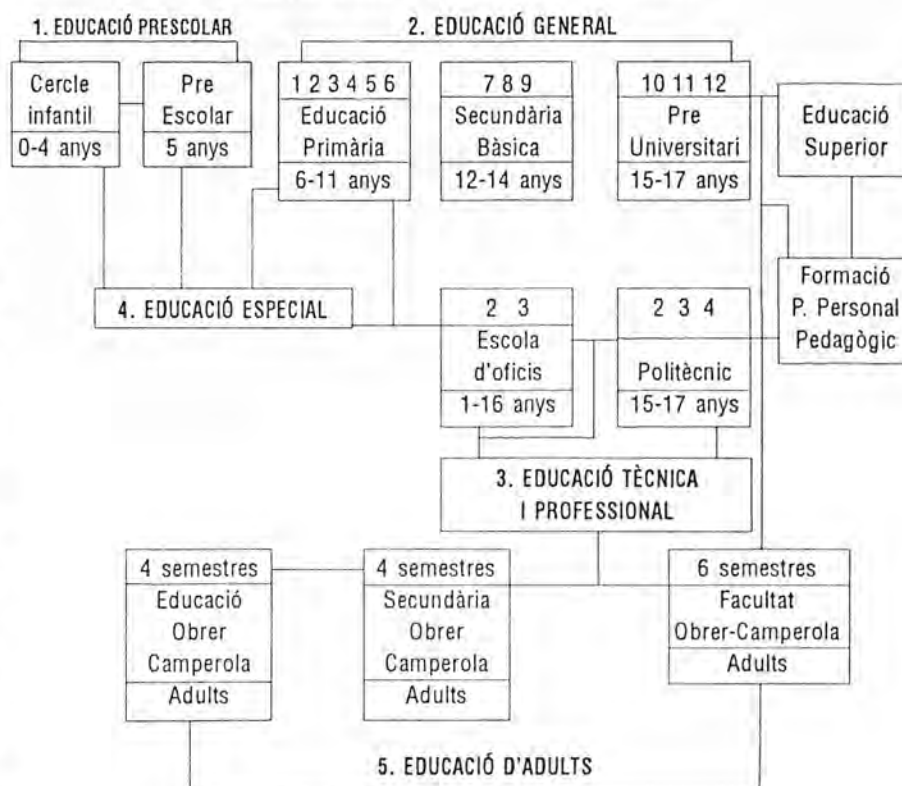
A l'Ensenyament Mitjà, el treball comença a vincular-se més al món de la producció. Per a això s'han creat les Escoles Secundàries Bàsiques i els Instituts Preuniversitaris en el camp. D'aquesta manera, durant un període que va de quatre a sis setmanes, els estudiants de tot el país es mobilitzen cap a aquestes escoles.

Educació Preescolar

Tres tipus de cercles infantils:

- Externs: atenen als nins de mares treballadores.
- Mixts: a més de la matrícula habitual, tenen nins en situació de desavantatge social amb règim d'internat.

ESTRUCTURA DEL SISTEMA NACIONAL D'EDUCACIÓ

- Educació Especial: per a nins amb limitacions sensorials i desviacions del desenvolupament intel·lectual.

Actualment el grau de Preescolar assoleix el 95% de les necessitats dels nins de cinc anys.

Programes basats en:

- Activitat independent. Gran part de l'hora. Els nins poden realitzar la tasca que volen, cosa que és molt important de cara al desenvolupament de la independència i la creativitat.
- Activitat programada: adreçada a l'adquisició de determinats coneixements, hàbits i habilitats.
- Aspectes complementaris: familiarització dels nins amb el medi natural i social.

Educació General Politècnica i Laboral

Comprèn 12 graus, repartits en Educació Primària i Educació General Mèdica.

Els índexs d'escolarització de 6 a 14 anys es situa al voltant del 98 % de la població escolar.

A Cuba hi ha actualment unes 8.800 escoles de primària, el 26% de les quals són urbanes i les resta, rurals. Sovint hi ha problemes de massificació.

Educació General Mitjana

Comprèn dos nivells:

- Secundària bàsica. En centres urbans o rurals en règim d'internat. Funcionen 190 centres per a 60.000 alumnes.
- Pre-universitari. 196 centres per a 60.000 alumnes.

En ambdós nivells s'aplica la combinació de l'estudi amb el treball i s'intensifica l'enfocament polítècnic de l'ensenyança, l'educació estètica i laboral. Els estudiants dels centres urbans de l'Educació General Mitja en règim extern treballen anualment durant 5-7 setmanes en els plans agrícoles del país.

A les escoles del camp, els estudiants s'incorporen durant tres hores diàries a les tasques agrícoles. Solen estar ubicades en espais on es desenvolupen importants plans de desenvolupament agrícola.

Educació Especial

Li correspon garantir l'educació dels nins i nines i els joves que presenten deficiències físiques, mentals i trastorns de la conducta, amb l'objectiu d'aconseguir la seva incorporació activa a la societat, tant laboral com social.

Els plans d'estudi, programes i textos s'apliquen de manera que siguin adequats a cada tipus de deficiència.

En l'actualitat, l'educació especial cubana concentra els seus esforços en dues grans direccions:

- Consolidar el sistema d'influències educatives sobre la base de la formació d'un nivell cultural bàsic i una preparació laboral de perfil més integral.
 - Orientar i assessorar la labor preventiva per a la necessària integració dels components del sistema educatiu cubà i la societat en general.
- Per això s'estan realitzant un seguit d'accions:
- Aplicar alternatives d'escolarització ajustades a les característiques de cada lloc.
 - Millorar l'eficàcia de l'atenció integral a l'alumne.
 - Intensificació de la labor preventiva i comunitària.
 - Preparació laboral dels estudiants.

Actualment la matrícula d'Educació Especial és de 53.400, distribuïts en 441 escoles.

Aquest subsistema funciona a través d'escoles i aules especials (amb estància transitòria del nin i el jove) a tot el país, a la vegada que porta endavant projectes experimentals d'integració del nin amb necessitats educatives especials a l'escola comú.

Educació Tècnica i Professional

El seu objectiu és de formar treballadors aptes per al món laboral en canvi continuat, on és necessari el reciclatge periòdic, la reconversió o actualització de les habilitats específiques.

Comprèn dos nivells:

- Obrers qualificats
- Tècnics mitjans

També funcionen les escoles d'oficis, que inicialment eren concebudes per al tractament d'alumnes amb endarreriment escolar i avui, a més, pot formar obrers qualificats amb 9è, 10è, 11è i 12è graus en una àmplia gamma d'oficis necessaris en determinada regió o territori.

En l'Educació Tècnica i Professional s'ha donat gran importància a la formació de perfil ampli, l'obtenció de la qualificació obrera en totes les especialitats.

En aquests plans d'estudi es dedica entre el 50% i el 60% del total del temps a les activitats pràctiques.

Existeixen més de 600 centres d'escoles professionals on assiteixen més de 250.000 es-

tudiants.

Formació i perfeccionament del Professorat

La manca de personal docent motivada pel creixement dels serveis educatius fou una de les principals dificultats a solucionar quan es va promulgar el dret de tot el poble a l'educació.

En el sistema de formació del personal docent es distingeixen tres vies principals per donar solució a l'urgent desenvolupament sociocultural del país:

- Formació urgent i adequada de mestres i professors.
- Formació regular.
- Utilització de la superació (prova) i requalificació per elevar el nivell cultural bàsic i psicopedagògic del professorat en exercici, titulats i no titulats.

Avui tots els mestres de primària que varen ser preparats per plans urgents es troben titulats, i, a més a més, uns 33.000 han conclòs la seva preparació universitària com a llicenciats en Educació Primària.

Actualment la formació del personal docent està dirigida a perfeccionar la seva preparació professional i elevar el seu nivell científic.

Des del curs 1991-92 la formació de mestres primaris es realitza totalment a partir de graduats de batxillerat, com a única via d'ingrés. El títol és llicenciat en Educació Primària. La carrera dura sis anys.

Des del curs 93-94 la formació dels educadors de Cercles Infantils també és llicenciatura.

L'esquema de formació pràctico-docent és:

- 1r i 2n any, un dia a la setmana de treball a l'escola, més un període concertat d'un mes.
- 3r i 4t any, s'intenta arribar al 50% de pràctiques.
- 5è any, treballar tot l'any a l'escola.

Des del curs 91-92 es va instaurar l'any sabàtic per a llicenciats en Educació Primària.

Educació d'Adults

Està estructurada en els nivells següents:

- Educació obrera i camperola: ensenyança elemental o primària, amb quatre cursos semestrals.
- Secundària obrera i camperola; nivell mitjà, llicenciats.
- Facultat obrear i camperola; nivell mitjà superior amb sis cursos semestrals. □

CONGRÉS DE LA CEAPA:

Els reptes de l'Educació davant el segle XXI

"A L'ESTAT ESPANYOL ES CORR EL RISC DE CREAR
UNA ESCOLA PER A POBRES I UNA ALTRA PER A RICS"

Espanya afronta un risc a curt termini: la privatització de les funcions essencials que corresponen a l'escola pública. Aquesta és una de les conclusions del Congrés "Els reptes de l'educació davant el segle XXI" els dies 11 i 12 de març a Madrid, organitzat per la CEAPA i al qual hi varen assistir més de 400 pares, mares, professors i experts en educació i temes socials.

Els congressistes varen advertir que això provocaria l'aparició de quatre xarxes d'ensenyança: la privada, la privada concertada, la pública d'élite i la pública per a zones i sectors desfavorits. A la pràctica, una escola per a pobres i altra per a rics. Una situació que es comença a detectar en els centres públics per la reducció de la jornada escolar, la multiplicació d'una oferta d'activitats extraescolars a les que no hi tenen accés els nins i nines amb menys recursos, i la inexistència d'un control efectiu de les matèixes per part de l'Administració.

Un altre dels reptes que planteja el futur a l'escola és de guanyar-li la batalla a la societat de la informació amb fórmules educatives innovadores que propiciïn la motivació i l'interès dels alumnes. Si no és així, els alumnes es desentendran de l'escola en benefici de la informació que rebran per mitjans cada vegada més sofisticats i amb major poder de penetració.

Pel que fa al professorat, el segle XXI serà el de l'aplicació de la LOGSE, per la qual cosa els congressistes consideren que la reforma no serà efectiva sense la implicació del professorat i criden a la reflexió dels docents, sobretot

dels d'Educació Secundària, per tal que modifiquin les seves actituds davant la Llei i afavoreixin les seves relacions amb l'alumnat, i atenguin més a les necessitats d'aquests que a les relacions de treball amb l'Administració.

En el Congrés es va fer una crida a preparar una escola multicultural i a evitar que les cultures menys dominants estiguin en les escoles amb menys mitjans.

Sobre l'ocupació, els congressistes consideren que a Espanya es segueix teoritzant massa sobre la necessitat d'una bona formació professional, però a la pràctica no existeix, ni els empresaris són suficientment generosos com per acceptar el repte de la col·laboració amb l'escola, i conclouen que l'Educació no està al servei de la rendibilitat productiva sinó del desenvolupament de la personalitat dels alumnes. □

CEAPA. Madrid, març 1995

Representants dels STES al Congrés

S'ALTRA SENALLA, Associació de Tendes Solidàries de Mallorca: una nova manera de col.laborar amb el Tercer Món.

L'Associació de Tendes Solidàries S'ALTRA SENALLA va néixer a Palma de Mallorca el mes de febrer de l'any '94 com a associació sense afany de lucre, els objectius de la qual són promoure la pràctica d'un comerç mundial més just entre el Nord i el Sud i donar informació sobre les actuals desigualtats entre els dos hemisferis, i sobre les condicions de producció i de vida a l'anomenat "Tercer Món".

La nostra Associació vol aportar el seu granet d'arena per millorar les relacions comercials entre els dos hemisferis, fer el possible per canviar-les, per a que siguin més justes cada dia. Que els països del sud tenen una economia precària que depèn sempre -i cada vegada més- del nord no és nou. No es nou tampoc que aquesta economia genera enormes bosses de pobresa a l'anomenat Tercer Món. Com tampoc no és recent que els països industrialitzats treguin matèries primeres del sud, paguin poc per elles, i llavors venguin els productes elaborats a preus que els menys desenvolupats no poden pagar.

Conscients d'aquesta problemàtica, que és molt complexa i que ara no entrarem a analitzar, l'Associació S'ALTRA SENALLA vol ser a Mallorca un espai d'informació sobre les desigualtats entre el Nord i el Sud, sobre la situació i condicions de vida dels productors més desfavorits (els petits artesans i camperols, les cooperatives, alguns grups familiars organitzats). I endemés vol ser un espai de venda de productes que provenen de grups com els anteriorment citats; grups que assegurin un salari digne als treballadors, que donin prioritat

als cultius de consum local necessaris per la població abans que als d'exportació, i que tinguin en compte la conservació del medi natural on viuen.

El moviment del comerç solidari acaba tot just de començar a Mallorca amb la creació de S'ALTRA SENALLA. Però ja fa més de cinc anys que experiències semblants funcionen a la península i més de vint-i-cinc a Europa.

Per dur a terme aquesta tasca varem

ció sobre els mateixos. Esporàdicament anem a vendre a fires i mercats dels pobles de Mallorca, per donar-nos a conèixer.

La nostra associació té actualment més de cent socis que col.laboren pagant una quota anual voluntària (a partir de 2500 pta); aquests doblers van preferentment destinats a campanyes d'educació i sensibilització.

A nivell organitzatiu hi ha una Junta Directiva i tres Comissions de Treball on hi participen tots els socis que volen. Aquestes comissions són:

- de Relacions: mantén contactes amb altres organitzacions, associacions, premsa, etc.
- d'Educació i Sensibilització: en aquests moments s'encarreguen de cercar i divulgar informació sobre els productes que tenim a la venda (productors, mode de producció, implicacions socials, econòmiques i culturals, descomposició dels preus,...).
- de Gestió i Vendes: s'encarreguen de la supervisió del magatzem, comandes, tresoreria, etc.

Aquesta estructuració ha estat molt operativa per l'Associació. Molts socis s'han implicat i han fet feina voluntàriament. Les tasques estan així més distribuïdes i tothom hi pren part. Procurem de tant en tant trobar-nos tots els membres de les comissions, i intercanviar experiències.

A la tenda hi ha un soci fundador contractat per mitja jornada i la resta de l'horari comercial la cobrim amb voluntaris. El nostre interès és que la tenda sigui l'espai privilegiat per intercanviar idees i per fer vera el que ens mou: l'establiment d'un comerç més just i solidari. □

S'Altra Senalla, tenda solidària.

obrir la nostra tenda al carrer de l'Oli, núm 6, de Palma; allà s'hi poden trobar diferents productes d'artesanía i alimentació de països del Sud i, també, informa-

NOU ACORD A SECUNDÀRIA?

Hem plantejat al MEC la necessitat de negociar aquests temes amb tranquil·litat, per tal que el professorat pugui conèixer les distintes propostes de l'Administració, valorar-les i fer contrapropostes.

Després de l'insul·l·l acord sobre Educació Secundària signats a finals del curs passat pel MEC amb tres sindicats (ha millorat alguna cosa?), ens trobam ara amb la nova proposta del MEC que podem qualificar d'accelerada", per la gran quantitat de temes que vol tractar i pel poc temps que planteja per això. La "Proposta de negociació" l'estructuren en 12 apartats dels quals en sabem el títol i poca cosa més.

Des de l'STEI i la Confederació d'STEs, hem plantejat al MEC la necessitat de negociar aquests temes amb tranquil·litat, per tal que el professorat pugui conèixer les distintes propostes de l'Administració, valorar-les i fer-les contrapropostes. El procés s'ha d'acabar amb una consulta al professorat, tota vegada que hi ha multitud de temes que afecten a les condicions de treball de la majoria:

– Fotografia final de les plantilles a Secundària, on la nostra proposta és de definir les quotes a raó de 15 hores lectives, amb una hora de tutoria inclosa. Exigirem que el Professor Tutor tenguí el mateix tractament que el ce Cap de Departament.

– Reial Decret d'Especialitats de Formació Professional Específica.

– Concurs de Trasllats sobre el R.D. 1774/1994 que regula els concursos de trasllats.

– L'STEI exigeix que les titulacions de Català siguin adequadament valorades, i al mateix temps que progressivament es cataloguin els llocs de treball en Català.

– Adquisició de noves especialitats. En aquest aspecte, pensam que s'han de contemplar totes i que en cap cas s'hi ha d'accedir per oposició.

– Departaments d'Orientació i possibilitats de readscripció voluntària als professors definitius del Centre (delimitació de

plantilles en els Instituts d'Educació Secundària en funció de les necessitats de cada un d'ells i en relació a la resta de la plantilla; adscripció de professors a places de professors d'àmbit en el mateix centre).

– Adscripció a places de Psicologia i Pedagogia i de Tecnologia.

– Professors d'Idiomes. Determinació de les condicions en què aquests professors han d'accedir a places a Instituts de Secundària i viceversa.

– Els Professors que componen el Centre. Possible regulació de les condicions dels professors que comparteixen el seu horari a més d'un centre.

– Activitats de formació a centres de Secundària.

– Estudis nocturns. Manteniment de l'oferta actual adequada a la planificació general de l'oferta educativa.

– Educació a Distància. Garantia Social.

Remetrem als Centres les ampliacions als temes que ara s'anuncien i les contrapropostes de la Confederació, per tal que siguin valorats pels treballadors i treballadores de l'ensenyament. L'STEI no signarà cap acord sense consultar el professorat afectat. □

(Aquesta informació la tancam el dos de maig)

tecno broker
Corredoria d'Assegurances S.L.

Una assegurança intel·ligent

Una assegurança eficaç

Productes comercialitzats en exclusiva

- Llar
- Subsidi
- Medicina privada

C/ Julià Álvarez, 8 1r esq.
07004 Palma de Mallorca
Tel. 76 13 35 Fax 76 07 52

PISSARRA / Llibres

DOLÇ, Miquel;

*Estudis de crítica literària. De Ramon Llull a Bartomeu Rosselló-pòrcel.*Dept. de Filologia Catalana de la UIB.
Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
Barcelona 1994.

RAYÓ I FERRER, Miquel;

Aproximació històrica a l'ús educatiu dels espais naturals a Mallorca (Segles XIX i XX).

Col·lecció PA,6. UIB. Palma 1994.

BENÍTEZ REYES, Felipe;

Poemes. Col. Poesia de paper, 29. UIB 1995

SAMPER, Baltasar;

*Estudis sobre la cançó popular.*Dept. de Filologia Catalana de la UIB.
Publ. de l'Abadia de Montserrat.
Barcelona 1994.

SEGUÍ I TROBAT, Gabriel;

*El català en els rituals de sagraments de la diòcesi de Mallorca (1516-1847).*Dept. de Filologia Catalana de la UIB.
Publ. de l'Abadia de Montserrat.
Barcelona 1994.

CARDEL, Miquel;

Les terrasses d'avalon. Col. poesia de paper, 28. UIB. Palma 1995

LLOP, José Carlos;

Antologia personal. Col·lecció poesia de paper, 25. UIB. Palma 1995.

MARÍ, Josep;

Poemes. Col. poesia de paper, 26. UIB. Palma 1995.

DÍAZ DE CASTRO, Francisco J.

Noches de hotel. Col. poesia de paper, 27. UIB. Palma 1995Conferència al
Club DIARIO DE
MALLORCA

Organitzada pel l'STEI i l'Escola de Mitjans Didàctics, va tenir lloc al Club Diario de Mallorca, el passat 28 de febrer, la conferència sobre "Què fa el SEDEC a Catalunya?", impartida per Dolores Berenguer i Berenguer, del Servei de Suport de l'Ensenyament en Català de Catalunya.

Dolores Berenguer i Pere Polo durant el col·loqui posterior a la conferència. Foto: DM

Presentació de:

“Amb paraules ben planeres. Propostes didàctiques per al Batxillerat”, de Felip Munar i Tomàs Martínez.

El passat dia 25 d'abril es presentà el llibre *“Amb paraules ben planeres”*, a la Sala Guillem Mesquida del Centre Cultural de la Misericòrdia, obra editada per l'Escola de Mitjans Didàctics amb el suport de la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca. El títol del llibre és una perífrasi d'un vers de l'obra de Josep Maria Llompart. Tot el llibre és construït a partir de la figura i de l'obra de Llompart.

El professor Damià Pons donà una lliçó magistral, tant pel to tant pel contingut, sobre la significació i la importància de les classes de literatura; expressà la seva gratitud envers Llompart i en glossà la figura com a alumne que fou. Destacà la importància dels recursos a l'hora d'“ensenyar” literatura i lloà l'empenta agosarada dels autors tot remarcant els aspectes més positius del seu treball.

Pere Polo esmentà els objectius que l'Escola de Mitjans Didàctics s'havia

Foto: Pere Carnona

proposat dur a terme; per això la proposta didàctica dels autors del llibre encaixava perfectament amb l'objectiu de donar a conèixer l'obra i la figura de Llompart.

Tomàs Martínez s'encarregà de donar les gràcies a Damià Pons (presentador), a l'Escola de Mitjans Didàctics (per l'edició), a la Comissió de Cultura del CIM, a Antònia Calafat (portada), a Vicenç Matas (fotografies), a Maria del Mar Janer i a Diamantino Franco (maquetació), a Àngels Estévez (supervisió lingüística) i al nombrós públic assistent a l'acte.

Felip Munar féu un parlament emotiu però també reivindicatiu sobre la figura de Llompart i sobre la situació sociolingüística de la llengua catalana. Tancà l'acte el Sr. Antoni Sansó, president de la Comissió de Cultura i donà les gràcies als autors per la iniciativa presa.

Foto: Pere Carnona

BIBLIOTEQUES

de la XARXA del

Consell Insular de Mallorca

LOCALITAT	ADREÇA	CP	Tlf.
Alaró	Can Roig, 1	07340	510069
Algaida	del Rei, 8	07210	
Andratx	Constitució, 5	07150	
Ariany	Maria, 3	07529	
Artà	Na Batlessa	07570	835267
Artà (Colònia St Pere)	Pl. d'en Pèsol s/n	07579	589297
Binissalem	Can Gelabert	07350	
Búger	Ramon Llull, 4	07311	
Bunyola	Pl. Andreu Estarells	07110	615299
Calvià	Pl. de l'Església s/n	07184	670520
Calvià (Es Capdellà)	Pl. de l'Església s/n	07196	103113
Calvià (Magalluf)	Sorolla, 3	07182	131973
Calvià (Peguera)	del Pozo, s/n	07160	685537
Calvià (Sta. Ponça)	Son Pillo, Inst. FP	07180	694137
Calvià (Son Ferrer)	Au del Paradís, s/n	07182	100781
Campanet	Major, 42	07310	
Campos	Convent, s/n	07630	651181
Capdepera	Lluna, 5	07580	563036
Capdepera (Cala Rajada)	Hernan Cortés, 44	07585	564932
Consell	Antoni Maria Alcover, 2	07330	142019
Esporles	des Quarter, 39	07190	
Felanitx	de la Mar, 1	07200	
Fornalutx	Vicari Solivelles, 9	07109	
Inca	Dureta, 5	07300	880276
Inca	Héroes de Baleares, 28	07300	504597
Lloret de Vistalegre	Costa des Pou, 13	07518	
Lloseta	Comte d'Aiamans	07360	
Llubí	Ample, 1	07430	
Llucmajor (S'Arenal)	Berga, 64	07600	490002
Manacor	Muntaner, 12	07500	849102
Mancor de la Vall	Metge Josep Mateu	07312	

LOCALITAT	ADREÇA	CP	Tlf.
Maria de la Salut	Sant Miquel, 11	07519	
Marratxí (Pla de na Tesa)	San Lázaro, 4	07009	
Marratxí (Pont d'Inca Nou)	Caüills, 21	07009	
Marratxí (Pòrtol)	Ctra. de Pòrtol	07141	
Montuïri	de la Pau, s/n	07230	
Muro	Sants Apòstols, 1	07440	
Petra	Font, 1	07520	830176
Sa Pobla	Asalto, 13	07420	
Pollença	Guillem Cifre de Col.	07460	
Pollença (Port de Pollença)	Ponent, 38	07470	
Porreres	Pl. d'Espanya, 17	07260	
Puigpunyent	Sa Travessia, 15	07194	
Sant Joan	Consistori, 1	07240	
Sant Llorenç	Clavell, 5	07530	569083
Sant Llorenç (Son Carrió)	Major, 4	07540	569619
Santa Eugènia	Josep Balaguer, s/n	07142	
Sta Margalida	Constitució, 6	07450	
Sta Margalida (Can Picafort)	Eng. Gabriel Roca, 6	07458	850310
Santa Maria	Josep Calafat, 3	07320	
Santanyi	Centre, 28	07650	
Selva	Pl. Major, 1	07313	515006
Selva (Biniamar)	Selva, 15	07369	514728
Selva (Caimari)	Pl. Major	07314	875064
Selva (Moscari)	Pl. Major, 1	07314	875158
Sencelles	Antoni Maura, 5	07140	
Sineu	Sant Francesc, 1	07510	
Sóller	Batac, s/n	07100	633111
Son Servera	Doctor Esteva, s/n	07550	
Son Servera (Cala Millor)	Molins, 23	07560	586261
Valldemossa	Pl. Constitució, 1	07170	
Vilafranca	Pl. Major, 1	07250	

**Consell Insular
de Mallorca**